

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121205242
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5121205242.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobcu: Mesto Žilina, Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, právne zastúpený: JUDr. Dagmar Pikorová UN - REAL, advokátka, so sídlom Pod sadom 69, 010 04 Žilina, IČO: 40 947 050, proti žalovaným: 1/ A. B. B., nar. XX XX XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX D. – H., 3/ I. J., K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. L. XX, XXX XX D. – H., 4/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Námestie sv. Jána Bosca 77/2, 010 04 Žilina – Bánová, žalovaní v rade 1/ - 4/ právne zastúpení: JUDr. Mária Padalová, advokátka, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, 010 01 Žilina, IČO: 37 972 651, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v okrese Žilina, obec Žilina, katastrálne územie H., podľa geometrického plánu č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018 a geometrického plánu č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021, a to parcela registra C KN č. 515/34 - ostatná plocha o výmere 966 m², parcela registra C KN č. 1361/32 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m², parcela registra C KN č. 1394/30 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², v podiele 5/8-in k celku a parcela registra C KN č. 515/33 - ostatná plocha o výmere 1347 m², parcela registra C KN č. 1361/31 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m² a parcela registra C KN č. 1394/29 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m², v podiele 1-ica k celku, zastavuje.

II. Súd konanie v časti o určenie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v okrese Žilina, obec Žilina, katastrálne územie H., podľa geometrického plánu č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018 a geometrického plánu č. 48234494-35/2019 zo dňa 20.08.2019, a to parcela registra C KN č. 515/34 - ostatná plocha o výmere 966 m², parcela registra C KN č. 1361/32 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m², parcela registra C KN č. 1394/30 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², v podiele 3/8-in k celku a parcela registra C KN č. 515/33 - ostatná plocha o výmere 1347 m², parcela registra CKN č. 1361/31 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m² a parcela registra CKN č. 1394/29 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m², v podiele 1-ica k celku, zastavuje.

III. Súd určuje, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území H., obec Žilina, okres Žilina, evidovanej Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom na LV č. XXXX, parcely registra C KN číslo 511/27 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m² a to v podiele 3/8-in, ako súčet spoluvlastníckych podielov zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovými číslami 5 a 8, súčet podielov 1-tina + 1/8-ina.

IV. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa spoluvlastníckeho podielu 5/8-in zapísaného pod poradovým číslom 6 na tejto nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie H., žalobu zamieta.

V. Súd určuje, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území H., obec Žilina, okres Žilina, evidovaných Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom na LV č. XXXX, parcely registra C KN číslo XXX/XX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m² a to v podiele 1-ica, ako súčet spoluvlastníckych podielov zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovými číslami 9, 12, 17, 18, súčet podielov 1/8-ina + 1/8-ina + 1/8-ina + 1/8-ina.

VI. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa spoluvlastníckeho podielu 1-ice zapísaného pod por. č. 13 na tejto nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie H., žalobu zamietam.

VII. Stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou Okresnému súdu Žilina dňa 10.06.2021 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemkov nachádzajúcich sa v okrese Žilina, obec D., katastrálne územie H., podľa geometrického plánu č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018 a geometrického plánu č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021: parcely registra C KN par. č. 515/34 ostatná plocha o výmere 966 m², par. č. 511/27 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m², parc. č. 1361/32 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m², parc. č. 1394/30, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², podiel 5/8 k celku, parcely registra C KN par. č. 515/33 ostatná plocha o výmere 1347 m², parc. č. 511/26 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m², parc. č. 1361/31 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m², parc. č. 1394/29, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m² podiel 1 - ica k celku. Ďalej sa žalobca domáhal, aby súd určil, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemkov nachádzajúcich sa v okrese Žilina, obec D., katastrálne územie H., podľa geometrického plánu č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018 a geometrického plánu č. 48234494-35/2019 zo dňa 20.08.2019: parcely registra C KN par. č. 515/34 ostatná plocha o výmere 966 m², parc. č. 511/27 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m², parc. č. 1361/32 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m², parc. č. 1394/30, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², podiel 3/8-in k celku, parcely C KN par. č. 515/33 ostatná plocha o výmere 1347 m², parc. č. 511/26 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m², parc. č. 1361/31 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m², parc. č. 1394/29, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 783 m², podiel 1-ica k celku. Zároveň žalobca žiadal, aby súd nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemkov vedených Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie H. zapísaných v katastri nehnuteľností takto: LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/3 orná pôda o výmere 1721 m² spolu v podiele 5/8-in k celku, LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/1 orná pôda o výmere 69 m² spolu v podiele 5/8-in k celku, LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m² spolu v podiele 1-ica k celku, LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m² spolu v podiele 1-ica k celku. Žalovaní v rade 1 až 4 sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných pozemkov v ostávajúcich podieloch takto: žalovaný v rade 1 je podielovým spoluvlastníkom: na LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/3 orná pôda o výmere 1721 m², v časti B-LV pod por. č. 5 s titulom nadobudnutia Z 743/2016 – Osvedčenie o dedičstve č. 37 D 252/2014 Dnot 260/14 – 167/16 v podiele 1-4-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/1 orná pôda o výmere 69 m², v časti B-LV pod por. č. 4 s titulom nadobudnutia Z 743/2016 – Osvedčenie o dedičstve č. 37D 252/2014 Dnot 260/14 – 167/16 v podiele 1-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m², v časti B-LV pod por. č. 12 s titulom nadobudnutia V – 4797/2017 – Darovacia zmluva, vklad povolený dňa 13.03.2018 – 90/18 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV pod por. č. 5 s titulom nadobudnutia V – 4797/2017 – Darovacia zmluva, vklad povolený dňa 13.03.2018 – 90/18 v podiele 1/8-ina k celku. Žalovaný v rade 2 je podielovým spoluvlastníkom: na LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/3 orná pôda o výmere 1721 m², v časti B-LV pod por. č. 8 s titulom nadobudnutia Z 5668-2020 – Uznesenie č. 37D/636/2017 Dnot 322-17 – 370/2020 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 150/1 orná pôda o výmere 69 m², v časti B-LV pod por. č. 7 s titulom nadobudnutia Z 5668/2020 – Uznesenie č. 37D/636/2017 Dnot 322/17 – 370/2020 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m², v časti B-LV pod por. č. 18 s titulom nadobudnutia Z 5668/2020 – Uznesenie č. 37D/636/2017 Dnot 322/17 – 370/2020 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV pod por. č. 11 s titulom nadobudnutia Z 5668/2020 – Uznesenie č. 37D/636/2017 Dnot 322/17 – 370/2020 v podiele 1/8-ina k celku. Žalovaná v rade 3 je podielovou spoluvlastníčkou: na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m², v časti B-LV pod por. č. 9 s titulom nadobudnutia Dedičské konanie D-2031/1995 Z 6297/96 – 44/97, Rozhodnutie č. C 9/2011 – PVZ 80/2011 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN par. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV

pod por. č. 4 s titulom nadobudnutia Dedičské konanie D-2031/1995 Z 6297/96 – 44/97, Rozhodnutie č. C 9/2011 – PVZ 80/2011 v podiele 1/8-ina k celku. Žalovaný v rade 4 je podielovým spoluvlastníkom: na LV č. XXXX ako EKN parc. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m², v časti B-LV pod por. č. 17 s titulom nadobudnutia Z 990/2020 – Uznesenie 9D/538/2019 Dnot 253/2019 – 113/2020 v podiele 1/8-ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN parc. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV pod por. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV pod por. č. 10 s titulom nadobudnutia Z 990/2020 – Uznesenie 9D/538/2019 Dnot 253/2019 – 113/2020 v podiele 1/8-ina k celku. Predmetom žaloby sú pozemky pod miestnou komunikáciou – ul. Oslobodenia (bod II.A žaloby), ktoré boli vyvlastnené podľa Rozhodnutia ONV v Žiline o vyvlastnení a o náhrade, pod č. Výst. – 1022/1957 zo dňa 06.01.1958, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.07.1960. Pozemky boli vyvlastnené pre Československý štát v operatívnej správe Odboru výstavby a vodného hospodárstva rady Mestského národného výboru v Žiline. Jedná sa o vyvlastnené pozemky s pozemkovo knižným číslom 150, katastrálnym číslom 150 (pkn vl. Č. 055, 056, 059, 058, 061, 060) dnes stotožnené podľa katastra nehnuteľností ako EKN parc. č. 150/1 orná pôda o výmere 69 m², s pozemkovo knižným číslom 151, katastrálnym číslom 151 (pkn vl. Č. 055) dnes stotožnené podľa katastra nehnuteľností ako EKN parc. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m². Právnym predchodcom žalovaných v rade 1 a 2 boli na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vyvlastnené podiely pod položkou 16 a 17 z pkn vložky vl. Č. 055, 056, 059, 058, 061, 060 ako PKN parc. č. 150 (dnes EKN parc. č. 150/1). Právnym predchodcom žalovaných v rade 3 a 4 boli na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia vyvlastnené podiely pod položkou 17 z pkn vložky pkn vl. Č. 055 ako PKN parc. č. 151 (dnes EKN arc. Č. 151/1). Ľudový súd v Žiline Uznesením č.k. 7Nc 2/59 zo dňa 14.11.1960 previedol rozvrh určených vyvlastňovacích náhrad a upravil Štátnu sporiteľňu v Žiline, aby bez vyčkania právoplatnosti tohto uznesenia poukázala z depozitného účtu v tejto veci spravovaného na účte č. 025-11-796 všetkým oprávneným osobám sumy podľa jednotlivých položiek. Výplata vyvlastňovacej náhrady zo súdneho depozitu prevedená bola z prihliadnutím na pozemkovo knižný a skutočný stav. Napriek vyššie uvedenému Vyvlastňovaciemu výmeru a Uzneseniu ľudového súdu v Žiline č.k. 7Nc 2/59, vyvlastnené pozemky neboli zapracované zhotoviteľom registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len ROEP) do vlastníctva žalobcu. Novo navrhovaná parcela C KN parc. č. 1394/29, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m² vychádza z pôvodnej PK parcely č. 150, PK vložky č. XXX, 056, 059, 058, 061, 060 podľa právoplatného a vykonateľného Rozhodnutia ONV, odbor výstavby v Žiline č. Výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958 a Vyvlastňovací súpis č. 068-57-920-416/1 zo dňa 26.06.1957 (dnes sa týka EKN parc. č. 150/1, na ktorej má žalobca vysporiadaných spolu 5/8-in k celku). Novo navrhovaná parcela C KN parc. č. 1394/30, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m² vychádza z pôvodnej PK parcely č. 151, PK vložky č. XXX, podľa právoplatného a vykonateľného Rozhodnutia ONV, odbor výstavby v Žiline č. Výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958 a Vyvlastňovací súpis č. 068-57-920-416/1 zo dňa 26.06.1957 (dnes sa týka EKN parc. č. 150/1, na ktorej má žalobca vysporiadaných spolu 1-in k celku). Žalobca ako vlastník telesa komunikácie má záujem zosúladiť právny stav vlastníctva k pozemkom pod týmto telesom, keďže je zrejмый nesúlád dnes zapísaného vlastníctva v katastri nehnuteľností oproti skutočnému vlastníctvu vyplývajúceho z právoplatného vyvlastňovacieho výmeru č. Výst. 1022/1957. Ďalší pozemok sa týka pozemku pre výstavbu základnej školy a školského areálu (bod II. B žaloby) v danom čase evidovaný ako parc. č. 150 – roľa na Dolie (pkn vl. Č. 852) a parc. č. 151 – roľa na Dolie (pkn vl. Č. 941). Časť týchto parciel bola scelená spolu so susediacimi časťami pozemkov s jednotným parcelným číslom 161/1 určeného na výstavbu celého školského areálu. V roku 1965 v súvislosti s vyvlastnením a následnou výstavbou IBV (dnes pri ulici Osvety) bol vyhotovený geometrický plán, na základe ktorého došlo k zlúčenou pozemkov (parc. č. 161/1 – majiteľ MNV Bánová, parc. č. 161/41 – majiteľ MNV – Bánová a parc. č. 161/42 – majiteľ E. M. a manž.) a k ich opätovnému rozdeleniu pri zachovaní vlastníctva na parc. č. 161/1 (školský dvor), parc. 161/41 (ul. Osvety), 161/42, 161/44 až 161/61. Po schválení ROEP v r. 2011 boli do katastra nehnuteľností zapísané tieto časti pôvodných parciel zapísané ako parcely registra „E“ na mape určeného operátu, druh pozemku – orná pôda s parc. č. 150/3 o celkovej výmere 1721 m², orná pôda s parc. č. 151/3 o výmere 1946 m². EKN parc. č. 150/3 a 151/3 sú rozdelené na časť školského areálu a časť športového areálu. Na základe vyvlastňovacieho súpisu k č. j. 3/61-212-920 zo dňa 31.01.1961 bola pod pol. 3 vyvlastnená pre školu časť z parc. č. 150 výmera 1076 m², N. E. E. a manželka O. K. L., B. E. a manželka P. K. L., Q. G. a manželka P. K. O., Q. G. R., B. E. a manželka O., K. M., Q. E. (D., F. S.), Q. T. a manželka O., K. O., každému v jeho príslušnom spoluvlastníckom podiele. Z parc. č. 151 výmera 968 m² tým istým vlastníkom. O 5 rokov neskôr v roku 1966 samostatným vyvlastňovacím rozhodnutím ONV Žilina č. Výst 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966 bola vyvlastnená druhá časť z parc. č. 150 a 151 pre výstavbu futbalového ihriska. Tak ako vyplýva z pozemkovo knižnej a katastrálnej snímky pre časť školy a školského areálu parc. č. 150/3 a 151/3 boli v roku 1960 včlenené do novovytvorenej parcely EN č. 161/1 vo vlastníctve MNV Bánová. V roku 1961

pozemok EN 161/1 po schválení územného obvodu bol zastavaný Základnou školou – dnes Základná škola Do Stošky a školským dvorom na základe stavebného povolenia. Odbor výstavby a vodného hospodárstva ONV v Žiline č. Výstv – 294/1960 zo dňa 17.07.1961 vydal Rozhodnutie o prípustnosti stavby. Povolil výstavbu 9/18 triednej školy na pozemkoch schválených stavebným obvodom v kat. území H. podľa predložených podkladov v súlade so Zastavovacím plánom vypracovaným Štátnym projektovým ústavom pre výstavbu miest a dedín v Žiline, ktorý bol schválený ONV v Žiline, odborom pre výstavbu pod č. Výstv. 2535/1961. Prekrytým súčasného zakresleného pozemkového stavu a zákresom podľa Zastavovacieho plánu je možné konštatovať zhodu umiestnenia pozemkov tvoriacich školský areál počnúc od ulice Do Stošky vrátane dnešnej CKN parcely č. 511/3 (pôvodne pkn parc. č. 148), ktorá dnes je už v celosti vo vlastníctve žalobcu, ako aj CKN parc. č. 1361/3 (pôvodne pkn parc. č. 148) miestna komunikácia Osvety. Proti vydaniu tohto Rozhodnutia o prípustnosti stavby nevzniesol nikto námietky. Dňa 16.08.1961 došlo protokolárne k prevzatíu a odovzdaniu staveniska formou písomného Záznamu. Podkladom bolo vyššie uvedené Rozhodnutie. V bode 3 Záznamu sa uvádza, že pozemok je určený pre vlastné objekty školy (pavilón A a pavilón B, smetník, verejné úpravy) a podľa prehlásenia zástupcov OIU Žilina zastúpený Teodorom Markušom MNV v zastúpení, A. M. a riaditeľom školy F. O. je vlastníctvom školy a tým súčasne dáva súhlas vstupu na pozemok. V bode 4 Záznamu sa uvádza, že smerové a výškovo vymedzené stavby ako i ohraničené staveniská prevedie investor najneskôr do 31.08.1961. Ohraničenie staveniska areálu školy končí parcelou CKN č. 511/3 vrátane, ktorá už bola mimosúdnou cestou vysporiadaná Dohodou a žalobca je v celosti jej vlastníkom. V roku 1965 s vyvlastňovali aj pozemky v kat. území H. aj pre IBV. Jedným z vyvlastňovacích podkladov bol aj Výkaz plôch ku geometrickému plánu číslo 222/64-212-915c – vyvlastňovala sa parcela č. 144/1 – druhá strana súpisu. V popisnej časti plánu sa uvádza, že majiteľom EN parcely č. 161/1 je MNV Bánová – školský dvor. Výstavba školy a školského areálu získala všetky kladné vyjadrenia od dotknutých orgánov, ako napr. Vodoprávne povolenie vydané ONV – OVHE pod č. S./XX zo dňa 11.07.1961, Rozhodnutie o prípustnosti stavby elektrickej prípojky vydalo ONV odbor výstavby dňa 16.10.1961 č. Výstv. 3041/1961. Stavebné práce boli investorom u dodávateľa zaistené a objednané v zmluve č. 2155 zo dňa 31.08.1961. Obhliadkou stavby bolo zistené, že vykonané práce boli prevedené v súlade so schválenou technicko – rozpočtovou dokumentáciou podľa zmluvy. Po ukončení výstavby dvoch školských pavilónov boli tieto odovzdané stavebníkom Pozemnými stavbami n.p. a prevzaté ONV Žilina dňa 30.08.1962 tak, aby bolo 01.09.1962 možné otvoriť nový školský rok 1962/1963 a začať s výučbou. Bola spísaná zápisnica, predmetom ktorej bolo preberacie konanie na 9/18 triednej školy v Bánovej, súčasťou ktorých bol nielen pavilón A a B, ale aj vonkajšia kanalizácia, terénne úpravy vrátane dokončovacích spevnených plôch. Z prepisu zápisnice z príležitosti výberu stanoviska pre výstavbu plynovej kotolne učebňových pavilónov zo dňa 24.01.1980 sa uvádza v druhom odseku na strane č. 1, že sa uvažuje s výstavbou ďalšieho pavilónu a v ďalšej etape s výstavbou telocvične. V odseku 4 sa uvádza, že vybraný pozemok je v správe a užívaní školy, celá vybraná plocha pozemku, na ktorom má byť postavená kotolňa, slúži ako plocha školského dvora. K žiadnemu rozhodnutiu v rámci stavebného konania, v ktorom sa k veci vyjadrovali dotknuté orgány (plynári, vodárne, elektrikári) nebola vznesená akákoľvek námietka spojená s vlastníctvom pozemkov, na ktorých sa tieto stavby realizovali, a to ani po roku 1976 kedy vstúpil do platnosti zákon č. 50/76 Zb. – stavebný zákon, podľa ktorého v zmysle § 58 ods. 2 bolo nevyhnutnosťou preukázať vlastníctvo k dotknutému pozemku. Žalobca aj v tomto prípade vysporiadava pozemky bezodplatne uzatvorením Dohôd o mimosúdnom vysporiadaní vlastníctva. Na základe doteraz uzatvorených a katastrom nehnuteľností odkladovaných dohôd má usporiadané vlastníctvo na EKN parc. č. 150/3 v podiele 5/8-in k celku a na EKN parc. č. 151/3 v podiele 1-in k celku. Predmetom žaloby sú ďalej pozemky pre výstavbu športového areálu – ihriska (bod II. C. žaloby). Pozemky pod futbalovým ihriskom boli vyvlastnené rozhodnutím č. Výstv. – 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966. Predmetom žaloby je vyvlastnený pozemok s parc. č. 150 (pkn vl. Č. 852) dnes stotožnená podľa katastra nehnuteľností ako EKN parc. č. 150/3 orná pôda o celkovej výmere 1721 m² (časti športového aj školského areálu) a s parc. č. 151 (pkn vl. Č. 941) dnes stotožnený podľa katastra nehnuteľností ako EKN parc. č. 151/3 orná pôda o celkovej výmere 1946 m² (časti športového aj školského areálu). Napriek vyššie uvedenému Rozhodnutiu o vyvlastnení (opatrené doložkou právoplatnosti) v ňom uvedené pozemky neboli zapracované zhotoviteľom ROEP v r. 2011 v k. ú. H.. Spracovateľ ROEP pri spracovaní podkladov z pozemkovej knihy sa nezaoberal vyvlastňovacím rozhodnutím ONV – odbor výstavby v Žiline, č. Výstv. – 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966 aj napriek tomu, že vyvlastňovacie rozhodnutie je súčasťou zbierky listín vedenej katastrom nehnuteľností. Týmto spôsobom vznikla nezapísaná duplicita vlastníctva na pozemkoch. Pozemky v rámci dedičských konaní sa predeľovali, pričom tieto podiely na pôvodných pozemkoch s parc. č. 150 a 151 v areáli športového ihriska boli 30.1.1967 už právoplatne vyvlastnené. Na vyvlastnenom pozemku bol vybudovaný športový areál – ihrisko, na základe Rozhodnutia Okresného

národného výboru odboru výstavby číslo 1 Výstv. 1352/1967-Ba zo dňa 26.06.1967, ktorým bola schválená projektová a rozpočtová dokumentácia výstavby ihriska a tribúny. Stavba športového areálu – ihriska bola zrealizovaná. Účel vyvlastnenia bol dodržaný, čo potvrdzuje aj letecká snímka z roku 1969 ako aj nepretržitý doterajší stav existencie športového areálu. Žalobca ako vlastník stavieb v športovom areáli má záujem zosúladiť právny stav vlastníctva k pozemkom pod týmito stavbami, keďže je zrejmy nesúlad dnes zapísaného vlastníctva v katastri nehnuteľnosti oproti skutočnému vlastníctvu vyplývajúceho z právoplatného vyvlastňovacieho výmeru č. Výstv. 1541/1965-Š. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že vlastnícke právo k pozemkov, ktoré už patrilo štátu, nemohlo byť účinne prejednané v dedičských konaniach, keďže poručiteľom v čase smrti vlastnícke právo už nepatrilo, a teda ani dedičia nemohli podiely na predmetných parcelách v súlade so zákonom nadobudnúť v zmysle zásady nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má sám a ďalej s nimi disponovať. Žalovaní v rade 1 až 4 rovnako ako ich právni predchodcovia mali a musia mať vedomosť, že žalované pozemky sa nachádzajú pod stavbami, ktoré dlhodobo slúžia širokej verejnosti ako verejné komunikácie, škola, školský areál, športový areál, preto nemohli byť dobromyseľní a nemali dedič' podiely na týchto pozemkoch. Žalobca poukazuje na listinné doklady, z ktorých vyplýva, že F. B. a J. B., ako právne predchodkyne žalovaných, si uplatnili reštitučné nároky za dotknuté pozemky (t.j. aj za pozemky v školskom a športovom areáli a pod verejnými komunikáciami) podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. V roku 1969 bola náhrada za vyvlastnené pozemky v zmysle vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výstv. 1541/1965-Š z 22.06.1966 vyplatená všetkým dotknutým vlastníkom uvedeným pod bodom 2 a 3 Vyvlastňovacieho rozhodnutia. Túto skutočnosť preukazujú poštové poukážky na príslušné čiastky. S poukázaním na vyššie uvedené vyplýva, že žalovaným, resp. ich právnym predchodcom bolo za vyvlastnené pozemky „plnené“ trikrát, raz formou finančnej náhrady v r. 1969, raz formou poskytnutia náhradných pozemkov a raz zápisom vlastníckeho práva na list vlastníctva. Je možné konštatovať, že v dvoch prípadoch plnenia sa jedná o bezdôvodné obohatenie, ktorého stav pretrváva aj tým, že vlastníctvo k pozemkom sa dedilo a nadobúdalo darovaním (podľa zápisov na LV). Žalobca ku dňu podania tejto žaloby má k žalovaným pozemkom na základe Dohôd o urovnaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam mimosúdne usporiadaný celkový podiel na parc. č. 150/1 a 150/3 podiel 5/8 k celku, na parc. č. 151/1 a 151/3 podiel 1 k celku. Žalobca sa domáha určenia, že je spoluvlastníkom nehnuteľností, pri ktorých sú v katastri nehnuteľností zapísaní ako vlastníci iné osoby a vo vzťahu k týmto osobám má nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu žalobca uviedol, že nadobudol vlastnícke právo k sporným podielom na nehnuteľnostiach rozhodnutiami štátnych orgánov. Keďže rozhodnutia neboli vnesené do príslušných pozemkovoknižných listín, žalobca, ako právny nástupca, má v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

3. Na podporu svojich tvrdení uvádzaných v žalobe predložil žalobca súdu nasledovné dôkazy: výpis z LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, ortofoto snímka EKN parc. č. 150/1, ortofoto snímka EKN parc. č. 150/3, ortofoto snímka EKN parc. č. 151/1, ortofoto snímka EKN parc. č. 151/3, Rozhodnutie o vyvlastnení a o náhrade ONV v Žiline, pod č. Výstv.-1022/1957 zo dňa 06.01.1958, Vyvlastňovací súpis čís. 068-57-920-416/1 zo dňa 26.06.1957, Ľudový súd v Žiline Uznesenie č.k. 7Nc 5/59 zo dňa 14.11.1960, Potvrdenie Okresnej sporiteľne a pokladnice v Žiline zo dňa 13.12.1960 pod č. 025-11-796/Šš, Geometrický plán č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018, Geometrický (polohopisný) plán zo dňa 07.09.1965, Závazný posudok zo dňa 19.06.1959, Rozhodnutie KNV z 17.07.1959, Vyvl. Súpis 3/61-212-920 zo dňa 31.01.1961, ktorého súčasťou je mapový podklad pozemnoknižný (pkn) a katastrálny (KN), pozemnoknižný a katastrálny stav 31.01.1961, Zastavovací plán Výstv. 25351/1961 zo dňa 07.04.1961, Rozhodnutie o prípustnosti stavby č. Výstv – 294/1960 zo dňa 17.07.1961, Záznam z odovzdania staveniska zo dňa 16.08.1961, Výkaz plôch – vyvlastňovací súpis ku GP 222/64-212-915/ c s polohopisným plánom, Zápisnica o odovzdaní stavby zo dňa 30.08.1962, Rozhodnutie Výstv. č. 3127/1962 o povolení užívať stavbu zo dňa 31.10.1962, Stavebné povolenie č.j. ÚP 2072/80 zo dňa 27.10.1980 a identifikácia parciel zo 16.10.1980, Projektová úloha z 02/1980 – plynová kotolňa, Stavebné povolenie z roku 1986 – rekonštrukcia plyn. kotolne, Letecká snímka – rok 1969, Geometrický plán č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021, Vyvlastňovacie rozhodnutie Okresného národného výboru – odbor výstavby v Žiline, číslo Výstv. – 1541-1965-Š zo dňa 22. júna 1966, Vyvlastňovací súpis k čís. 138/65-212-915 zo dňa 10.09.1965, Rozhodnutie ONV Žilina č. VH-1093/1965-212.1/Šk zo dňa 12.02.1966 o vyňatí pozemkov, Rozhodnutie ONV v Žiline odbor výstavby č. Výstv. 1352/1967 – Ba zo dňa 26.06.1967, Čestné vyhlásenie O. B. zo dňa 27.09.2019, Rozhodnutie poz. Úrad č. 99/00477-oÚ-OPPLH/Sm zo dňa 20.12.1999, Vyjadrenie SPF zo dňa 28.08.2020, Platobný príkaz a poštové poukážky r. 1969.

4. Žalovanému 1/ bola doručená žaloba spolu výzvou podľa § 167 ods. 2 CSP a poučením dňa 12.11.2021. Na základe vyhovenia žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia žalovaný 1/ doručil súdu dňa 15.12.2021 vyjadrenie, v ktorom poukazoval na to, že predmetná žaloba spolu s viacerými nečitateľnými prílohami sa javí ako nejasná a neurčitá, v dôsledku čoho sa nemôže vyjadrovať k niečomu, s čím sa nedá oboznámiť. Nečitateľné sú podľa neho prílohy č. 5, 6, 7, 8, 9. Uviedol, že žalobca tvrdí, že pozemky boli vyvlastnené na základe Rozhodnutia o vyvlastnení z 06.01.1958, t.j. (v tom čase) pred 63 rokmi a tiež vyvlastňovacieho súpisu z 10.09.1965, t.j. (v tom čase) pred 56 rokmi a až teraz, po toľkých rokoch sa začal žalobca o pozemky zaujímať, čo je pre neho nepochopiteľné. Navyše tvrdí, že v Rozhodnutí o vyvlastnení nehnuteľností č. Výst – 1541/1965-Št z 22.06.1966 sa jeho právni predchodcovia nenachádzajú, z čoho vyplýva, že vo vzťahu k nim nebolo nič vyvlastnené. Ďalej poukazuje na rozporuplné konanie zo strany žalobcu, nakoľko jeho právny predchodcovia – J. B., listom zaslal výzvu č.j. 13732-2014-33899-014-OŽP-MOR zo dňa 10.07.2014 (vybavuje Ing. Moravcová), ktorou ju vyzval, aby ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti zabezpečila potrebné opatrenia v súvislosti s dodržaním § 3 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to na predchádzanie výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch ako aj na dodržiavanie Všeobecne záväzného nariadenia č. 8/2010, čl. 8 ods. 1, podľa ktorého vlastníka alebo užívateľa pozemku so zeleňou je povinný udržiavať ju v riadnom stave, zabezpečovať jej sústavnú údržbu a úpravy tak, by spĺňala kvalitatívne, funkčné a estetické požiadavky na ňu kladené a na ods. 2, podľa ktorého o sadovnícky neupravené, zaburinené plochy je povinný starať sa ich vlastníka, správca alebo užívateľ a zabezpečiť ich pravidelné kosenie a údržbu. Na uvedené spolu s ostatnými spoluvlastníkmi reagovali listom zo dňa 29.07.2014, na čo reagoval riaditeľ Základnej školy Bánová listom zo dňa 08.09.2014, že uvedený pozemok neužíva na účely športového ihriska pre školské využitie. Žalovaný 1/ ďalej tvrdí, že na základe uvedeného žalobca svojim listom potvrdil ich podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam a riaditeľ školy potvrdil, že predmetný pozemok nevyužíval a nevyužíva na účel športového ihriska pre Základnú školu a teda do dnešného dňa nebolo na pozemku vybudované náhradné športové ihrisko, ako sa uvádza v žalobe – účel na aký bola parcela vyvlastnená, čo je v rozpore s § 6 ods. 1 písm. m) Zákona č. 229/1991 Zb. o pôde, podľa ktorého čo neslúži svojmu účelu za akým to bolo vyvlastnené, má byť vrátené pôvodnému vlastníčkovi. Navyše časť výmery pôvodných „E“ KN parc. 150/3 a 151/3 (cca polovica) dlhodobo je pod futbalovým ihriskom TJ Bánová, čo už vôbec neslúži a ani neslúžili účelu na aký bolo vyvlastnené. Žalobca k žalobe priložil platobný príkaz z 12.12.1969 v súvislosti vyvlastňovacím rozhodnutím, avšak nepreukázal, že bola vyplatená náhrada jeho predchodcom a že ju títo prevzali. Žalovaný 1/ zdôrazňuje, že sa žalobca v žalobe – záverečnom návrhu (petite) odvoláva na geometrické plány č. 48234494-35/2019 zo dňa 20.08.2019 a č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021, ktoré neboli k žalobe priložené a preto sa nemôže ku nim vyjadriť. Má za to, že v priloženom geometrickom pláne č. 48234494-19/2018 zo dňa 26.04.2018 predmetné pôvodné parcely č. 150/3, 150/1, 151/3 a 151/1 v k.ú. H., nezodpovedajú novovytvoreným parcelám uvádzaným žalobcom. Poukazuje tiež na to, že súčet celkových výmer pôvodných „E“KN parciel je 3.809 m², pričom celkový súčet výmer parciel „C“KN v záverečnom návrhu je 4.410 m², t.j. o 600 m² viac, čo mu nedáva zmysel. Aj z tohto dôvodu považuje žalobu za zmätočnú a nejasnú a navrhuje, aby súd žalobu v celkom rozsahu zamietol. Uvedené preukázal listinnými dôkazmi, a to výzvou žalobcu z 10.07.2014 a listom riaditeľa školy z 08.09.2014.

5. Žalovanému 2/ bola doručená žaloba spolu výzvou podľa § 167 ods. 2 CSP a poučením dňa 25.10.2021. Na základe vyhovenia žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia žalovaný 2/ doručil súdu dňa 01.12.2021 vyjadrenie, ktoré sa plne stotožňuje s vyjadrením žalovaného 1/ zo dňa 12.11.2021, okrem jednej vety, v ktorej žalovaný 2/ poukazuje na rozporuplné konanie zo strany žalobcu, nakoľko jeho právny predchodcovia – jeho nebohej manželke P. F. listom zaslal žalobca výzvu č.j. 13732/2014-33899/014-OŽR-MOR zo dňa 10.07.2014 (vybavuje Ing. Moravcová), ktorou ju vyzval, aby ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti zabezpečila potrebné opatrenia v súvislosti s dodržaním § 3 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to na predchádzanie výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch ako aj na dodržiavanie Všeobecne záväzného nariadenia č. 8/2010, čl. 8 ods. 1, podľa ktorého vlastníka alebo užívateľa pozemku so zeleňou je povinný udržiavať ju v riadnom stave, zabezpečovať jej sústavnú údržbu a úpravy tak, by spĺňala kvalitatívne, funkčné a estetické požiadavky na ňu kladené a na ods. 2, podľa ktorého o sadovnícky neupravené, zaburinené plochy je povinný

starat' sa ich vlastník, správca alebo užívateľ a zabezpečiť ich pravidelné kosenie a údržbu. Ostatné vyjadrenia sa plne stotožňujú s vyjadrením žalovaného 1/ spolu s priloženými listinnými dôkazmi, na ktoré poukazuje aj žalovaný 2/ a taktiež navrhuje, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

6. Žalovanej 3/ bola doručená žaloba spolu výzvou podľa § 167 ods. 2 CSP a poučením dňa 27.10.2021, ku ktorej sa nevyjadřila.

7. Žalovanému 4/ bola doručená žaloba spolu výzvou podľa § 167 ods. 2 CSP a poučením dňa 25.10.2021. Na základe vyhovenia žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia žalovaný 4/ doručil súdu dňa 01.12.2021 vyjadrenie, ktoré sa plne stotožňuje s vyjadrením žalovaného 1/ zo dňa 12.11.2021, okrem jednej vety, v ktorej žalovaný 4/ poukazuje na rozporuplné konanie zo strany žalobcu, nakoľko jeho právnomu predchodcovi – jeho nebohej matke P. F. listom zaslal žalobca výzvu č.j. 13732/2014-33899/014-OŽR-MOR zo dňa 10.07.2014 (vybavuje Ing. Moravcová), ktorou ju vyzval, aby ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti zabezpečila potrebné opatrenia v súvislosti s dodržaním § 3 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to na predchádzanie výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch ako aj na dodržiavanie Všeobecne záväzného nariadenia č. 8/2010, čl. 8 ods. 1, podľa ktorého vlastník alebo užívateľ pozemku so zeleňou je povinný udržiavať ju v riadnom stave, zabezpečovať jej sústavnú údržbu a úpravy tak, by spĺňala kvalitatívne, funkčné a estetické požiadavky na ňu kladené a na ods. 2, podľa ktorého o sadovnícky neupravené, zaburinené plochy je povinný starať sa ich vlastník, správca alebo užívateľ a zabezpečiť ich pravidelné kosenie a údržbu. Ostatné vyjadrenia sa plne stotožňujú s vyjadreniami žalovaného 1/ spolu s priloženými listinnými dôkazmi, na ktoré poukazuje aj žalovaný 4/ a taktiež navrhuje, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

8. Žalobca na výzvu súdu, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniam žalovaných, doručil okresnému súdu dňa 27.01.2022 prostredníctvom právnej zástupkyne rovnopisy vyjadrení spolu s prílohami pod por. č. 1 až 4. Pre žalovaného v rade 1/ žalobca opätovne predložil prílohy č. 5 až 8, č. 10, č. 14. a č. 22, u ktorých žalovaný v rade 1 namietal ich nečitateľnosť. K vyjadreniu žalovaného 4/ zo dňa 29.11.2021 uvádza, že žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že sa mu javí žaloba spolu s viacerými prílohami nejasná a neurčitá, pritom okrem označenia príloh, ktoré považuje za nečitateľné, bližšie nešpecifikuje v čom žalobu vo vzťahu k svojej osobe považuje za nejasnú. Žalobca má za to, že na strane 3 žaloby u E. F. ako žalovaného v rade 4/ presne uviedol akých pozemkoch sa voči nemu domáha a to: žalovaný v rade 4/ je podielovým spoluvlastníkom: na LV č. XXXX ako EKN parc. č. 151/3 orná pôda o výmere 1946 m², v časti B-LV pod por. č. 17 s titulom nadobudnutia Z 990/2020 – Uznesenie 9D/538/2019 Dnot 253/2019-113/2020 v podiele 1/8 –ina k celku, na LV č. XXXX ako EKN parc. č. 151/1 ostatná plocha o výmere 73 m², v časti B-LV pod por. č. 10 s titulom nadobudnutia U 990/2020 – Uznesenie 9D/538/2019 Dnot 253/2019-113/2020 v podiele 1/8-ina k celku. Z označených príloh pod. č. 5 až 8 je podľa žalobcu zrejmé, že na parcelách v operáte EKN v súčasnosti sa nachádzajú: parcely č. 150/3 a č. 151/3 tvoria časti futbalového ihriska, časti školského areálu a časti ulice Osvetý, parcely č. 150/1 a č. 151/2 tvoria časti ulice Oslobodenia. Žalobca opätovne žalovanému predkladá prílohy označené v žalobe pod č. 5 až 8, vyvlastňovací súpis č. 068-57-920-416/1 zo dňa 26.06.1957 (v žalobe ako príloha č. 10), geometrický (polohopisný) plán z 07.09.1965 (v žalobe ako príloha č. 14), Výkaz plôch, vyvlastňovací súpis ku GP 222/64-212-915/C s polohopisným plánom (v žalobe ako príloha č. 22). Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že rozhodnutia o vyvlastnení z 06.01.1958 a tiež vyvlastňovací súpis z 10.09.1965 boli titulmi na vyvlastnenie náhradného športového ihriska. Uvádza, že Rozhodnutie Výst. 1022/1961 zo dňa 06.01.1958 má účel vyvlastnenia uvedený: „pre výstavbu komunikácie v Bánovej“, Rozhodnutia Výst. 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966 má ako účel vyvlastnenia uvedený: „.....,pre zabezpečenie individuálnej bytovej výstavby a výstavby športového ihriska“. Vzhľadom na skutočnosť, že komunikácia vybudovaná bola (dnes ulica Oslobodenia) IBV spolu s cestou Osvetý ako aj športové ihrisko – účel vyvlastnenia dodržaný bol a preto žalovaného tvrdenie je nesprávne. Žalobca k spochybneniu výplaty náhrady za vyvlastnené pozemky zo strany žalovaného, ktorú žalobca doložil prílohou č. 37 k žalobe označenou ako Platobný príkaz a poštové poukážky r. 1969 opätovne poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu z tohto dôkazu a to, že P. F. bola Platobným príkazom vystaveným dňa 12.12.1969 podľa vyvl. rozhodnutia odboru výstavby ONV Žilina č. Výst-1541/1965-Š z 22.06.1966, určená náhrada v sume 761,60 Kčs. Z doloženej poštovej poukážky vyplýva, že táto čiastka podľa podacej pečiatky bola zaslaná dňa 22.12.1969. Žalobca tvrdí, že týmto bol zo strany vyvlastňujúceho orgánu splnený predpoklad poskytnutia náhrady. Otázkou skutočného

prevzatia tejto náhrady považuje žalobca za irelevantnú. Na dotknuté pozemky si uplatnila reštitučný nárok p. F. B., rod Chylová (právna predchodkyňa žalovaného 2/) a J. B., K. B. (právna predchodkyňa žalovaného 1/) a O. N., K. L. (právna predchodkyňa žalovaného 4/). Právoplatným rozhodnutím Okresného úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, Bôrická cesta 103, Žilina č. 99/00477/UÚ-OPPLH/Sm zo dňa 20.12.1999 bolo ihrisko v časti KN 515 rovnako ako parcely pod IBV uznané ako prekážka spolu pre parcely pkn č. 150 a 151 uznané ako prekážka na vydanie. Vlastnícke právo nebolo F. B., K. L. ani J. B., K. B. priznané. Nepriznaním vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam nebol dotknutý ani nárok na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 alebo § 16 ods. 1. Uvedené právoplatné rozhodnutia žalobca ako dôkaz predkladá do spisu. Z tohto rozhodnutia je zrejmé, že P. B., J. B., O. N., a F. B. si spoločne uplatnili reštitučné nároky – podaním na bývalom Pozemkovom úrade v Žiline dňa 31.12.1992. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že je zrejmé, že od 31.12.1992 do právoplatnosti rozhodnutia do 20.01.2000 dedenie podielov na dotknutých parcelách nemalo dôjsť. V prípade úmrtia dedič sa mal reštitučný nárok a nie priamo vlastnícke právo na pozemky v prislúchajúcich podieloch. Podľa vyjadrenie SPF zo dňa 23.09.2020 bola F. B. a J. B., ako oprávneným osobám na základe rozhodnutia č. 99/00477/oÚ-OPPLH/Sm zo dňa 20.12.1999, poskytnutá náhrada formou bezodplatného prevodu pozemkov. Náhrada bola plnená v plnej výške. Uvedené vyjadrenie SPF zo dňa 23.09.2020 žalobca doložil do spisu. Žalobca na obranu uvádza, že v predchádzajúcom období (pred podaním žaloby) nedisponoval dokladmi, ktoré potvrdzujú ním uvádzané tvrdenia až v podanej žalobe, ktoré doložil. Žalobca po získaní dokladov, s predmetom žaloby spojenými, mohol tieto v rámci ochrany svojich práv pri správe majetku uplatniť až v roku 2019, kedy ich nadobudol. Podľa jeho tvrdení, E. F. na mimosúdne vysporiadanie nereagoval a až potom podal žalobca žalobu voči všetkým evidovaným spoluvlastníkom. Žalobca rovnako nesúhlasí s tvrdením žalovaného 4/, že na základe listu, ktorý adresoval neb. Matke P. F. potvrdil jej vlastníctvo na predmetných pozemkoch. V roku 2014, kedy boli zaslané hromadné výzvy na údržbu pozemkov, útvár zabezpečujúci túto agendu vychádzal z údajov v tom čase zapísaných v katastri nehnuteľností. Týmto listom v žiadnom prípade nedošlo zo strany žalobcu k potvrdeniu spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností dotknutým osobám, ale iba ku konštatovaniu zápisu v katastri nehnuteľností. Žalobca uvádza, že je presvedčený, že P. F. mala po zistení (napr. aj na základe vyššie uvedeného listu), že jej pozemky nepatria (s predpokladanou vedomosťou o vyplatení náhrady za vyvlastnené časti pozemkov jej právnej predchodkyňi) na túto skutočnosť upozorniť a urovnať tento vzťah napr. aj cestou katastra. Žalobca tvrdí, že ani stanovisko riaditeľa ZŠ Do Stošky A. U. I., PhD. Zo dňa 08.09.2014, nemôže potvrdzovať vlastnícke právo tretej osobe z dôvod, že na takýto právny úkon nemá oprávnenie. Uvedené stanovisko sa viaže na nájomný-užívateľský stav. Žalobca po kontrole príloh k podanej žalobe zistil, že nedopatrením nepriložil ako prílohu Geometrický plán č. 48234494-22-2021 zo dňa 09.06.2021. Žalobca preto tento dokladá ako prílohu. Žalobca aj z dôvodu stotožnenia predmetných nehnuteľností – sporných pozemkov zadal vypracovanie geometrických plánov (ďalej ako „GP“) autorizovanému geodetovi A. R. T., ktoré boli úradne overené príslušným katastrálnym odborom. Tieto GPč. 19/2018 (pre komunikáciu – ul. Oslobodenia) a GP č. 22/2021 (pre športový areál, areál škôlky a ul. Osvety) žalobca predložil ako prílohy žaloby, resp. ich doplnil k tomuto vyjadreniu. Žalobca poukázal na poznámky uvedené v týchto GP, kde geodet stotožnil novonavrhané parcely CKN s pôvodnými pozemnoknižnými parcelami, ako boli evidované v čase ich vyvlastnenia. Geometrický plán č. 48234494-19/2018 zo dňa 26.004, ktorý nechal žalobca vyhotoviť za účelom stotožnenia a zamerania pozemkov, súčasťou ktorého je aj poznámka, v ktorej je uvedené stotožnenie s pôvodne označenými parcelami v čase ich vyvlastnenia, predložil ako dôkaz. K rozdielu výmer medzi EKN parcelami a CKN parcelami žalobca uvádza, že výmery pri EKN parcelách nie sú presné (záväzné), nakoľko tieto boli odvodené z výmery pôvodne uvádzanej v pozemnoknižných vložkách, ktoré neboli presné. Z dôvodu spresnenia výmery jednotlivých parciel boli vyhotovené úradne overené geometrické plány (doplnené k žalobe), na základe ktorých boli novovytvorené CKN parcely s presnou výmerou. Žalobca v podanej žalobe v článku VII. Záverečný návrh v časti označenej ako rozsudok odsek II. chybné omylom označil číslo geometrického plánu ako „....geometrického plánu č. 48234494-35/2019 zo dňa 20.08.2019“. Správne označenie geometrického plánu je, ako aj v odseku I. tohto článku žaloby geometrický plán č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021. Žalobca na vyššie uvedený omyl upravil aj petičnú žalobu v čl. VII. Záverečný návrh v časti označenej ako rozsudok odsek II. takto: II. Súd určuje, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemkov nachádzajúcich sa v okrese Žilina, obci D., katastrálne územie H., podľa geometrického plánu č. 47643871-19/2018 zo dňa 26.04.2018 a geometrického plánu č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021: Parcely registra C KN parc. č. 515/34 ostatná plocha o výmere 966 m², parc. č. 511/27 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m², parc. č. 1361/21 zastavná plocha nádvorie o výmere 90 m², parc. č. 1394/30, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², podiel 3/8-in k celku, parcely registra

C KN parc. č. 515/33 ostatná plocha o výmere 1347 m², parc. č. 511/26 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m², parc. č. 1361/31 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m², parc. č. 1394/29, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m², podiel 1-ica k celku. Žalobca poukázal na to, že v prípade žalovaných i žalovaného v rade 2/ vzniknutý zápis vlastníctva k sporným podielom na pozemkoch vychádza z chybného stavu evidovania vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, nakoľko vlastníctvo k predmetným pozemkom prešlo na základe právoplatných vyvlastňovacích rozhodnutí na Čsl. Štát a následne zo zákona č. 138/1991 Zb. – zákon SNR o majetku obcí na žalobcu. S poukázaním na vyššie uvedené žalobca zotráva v celkom rozsahu na dôvodoch uvedených v podanej žalobe v zmysle opravy uvedenej v tomto vyjadrení.

9. Žalobca k vyjadreniu žalovaného 1/ zo dňa 14.12.2021, že jeho právni predchodcovia nie sú uvedení vo vyvl. Rozhodnutí Výst. 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1965, z čoho vyplýva, že vo vzťahu k nim nebolo nič vyvlastnené uviedol, že sa nezakladá na pravde a parcely uvedené v súpisoch a v rozhodnutiach boli vyvlastnené v celosti. Ďalej uvádza, že na dotknuté pozemky si uplatnila reštitučný nárok p. J. B. (teta žalovaného v rade 1), ktorá bola právnou nástupkyňou P. B., K. L.. Právoplatným rozhodnutím Okresného úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, Bôrická cesta 103, Žilina č. 99/00477/UÚ-OPPLH/Sm zo dňa 20.12.1999 bolo ihrisko v časti KN 515 rovnako ako parcely pod IBV uznané ako prekážka spolu pre parcely pkn. 150 a 151 uznané ako prekážka na vydanie. Vlastnícke právo k podielu 1 nebolo J. B., K. B. nikdy priznané. Nepriznaním vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam nebol dotknutý nárok J. B. na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 alebo § 16 ods. 1. Uvedené právoplatné rozhodnutie žalobca doložil do spisu. Ďalej žalobca vo vyjadrení tvrdí, že J. B. ako osoba, ktorá si uplatnila reštitučný nárok, napriek tomu, že jej vlastnícke právo k dotknutým pozemkom na športovom ihrisku priznané nikdy nebolo, nereagovala v lehote stanovenej na schválený register obnovenej evidencie nehnuteľností, privlastnila si vlastnícke práva, ktoré jej už po roku 2000 definitívne nepatrili a ďalej s nimi nakladala tak, že tieto v roku 2017 (v KN na LV XXXX ako titul pod V 4797/2017) darovala synovcovi – žalovanému v rade 1 a čo z pohľadu žalobcu vyplýva, že dedenie a darovacia zmluva sú neplatnými úkonmi. Žalobca sa domnieva, že právni predchodcovia žalovaného sa odvíjajú od právnych predchodcov P. B., samotnej P. B. ako aj J. B.. Keďže žalobca nemá právny titul a potvrdenie tejto domnienky, žiadal súd, aby zabezpečil a aby do súdneho spisu bolo doložené dedičské rozhodnutie v katastri nehnuteľností zapísané na LV č. XXXX, V. XXXX ako Z 743/2016 – Osvedčenie o dedičstve č. 37D 252/2014 Dnot 260/14 – 167/16, darovacia zmluva v katastri nehnuteľností zapísaná na LV č. XXXX, V. XXXX ako V – 4797/2017 – Darovacia zmluva, vklad povolený dňa 13.03.2018 – 90/18, ako tituly nadobudnutia vlastníctva žalovaného v rade 1/ vo vzťahu k právnym predchodcom P. B., K. L., nar. XX.XX.XXXX a J. B., K. B., nar. XX.XX.XXXX. Žalobca je presvedčený, že J. B. mala po zistení, že jej pozemky nepatria (s vedomosťou o uplatnení si reštitučného nároku a jeho následného uspokojenia formou náhradných pozemkov) na túto skutočnosť upozorniť a urovnať tento vzťah napr. aj cestou katastra. Ostatné vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného 1/ sa zhodujú s vyjadreniami žalobcu k vyjadreniu žalovaného 4/.

10. Žalobca k vyjadreniu žalovaného 2/ zo dňa 29.11.2021 vo vyjadrení uviedol, že k spochybneniu výplaty náhrady za vyvlastnené pozemky zo strany žalovaného, ktorú žalobca doložil prílohou č. 37 k žalobe označenou ako Platobný príkaz a poštové poukážky r. 1969 opätovne poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z tohto dôkazu a to, že F. B. bola Platobným príkazom vystaveným dňa 12.12.1969 podľa vyvl. rozhodnutia odboru výstavby ONV Žilina č. Výst-1541/1965-Š z 22.06.1966, určená náhrada v sume 761,60 Kčs. Z doloženej poštovej poukážky vyplýva, že táto čiastka podľa podacej pečiatky bola zaslaná dňa 22.12.1969. Žalobca tvrdí, že týmto bol zo strany vyvlastňujúceho orgánu splnený predpoklad poskytnutia náhrady. Ďalej vo svojom vyjadrení žalobca uvádza, že nebohá manželka žalovaného v rade 2/ P. F. – dcéra F. B., ako aj právny nástupca po osobe, ktorá si uplatnila reštitučný nárok, napriek tomu, že jej vlastnícke právo k dotknutým pozemkom na športovom ihrisku priznané nebolo nereagovala v lehote stanovenej na schválený register obnovenej evidencie nehnuteľností, privlastnila si vlastnícke práva, ktoré jej už po roku 2000 definitívne nepatrili a ďalej s nimi nakladala tak, že tieto v roku 2008 nadobudla na základe dedičského konania (Dedičské konanie 15D- 831/2008 Dnot 209/08, Z 2908/09-153/09) čo z pohľadu žalobcu vyplýva, že dedenie bolo neplatným právnym úkonom, rovnako ako dedičský titul č. konania Uznesenie č. 37D/636/2017 Dnot 322/17 – 370/2020, ktorý v predmete žaloby sa dotýka žalovaného v rade 2/. Žalobca sa domnieva, že právni predchodcovia žalovaného sa odvíjajú od právnych predchodcov B. E. a manželky O., K. M., F. B., K. L., P. F., K. B.. Keďže žalobca nemá právny titul a potvrdenie tejto domnienky, žiadal súd, aby zabezpečil a aby do súdneho spisu bolo doložené dedičské rozhodnutie v katastri nehnuteľností zapísané ako Dedičské

konanie 15D-831/2008 Dnot 208/08, Z 2908/09-153/9 a Z 5668/2020 – Uznesenie č. 37D636/2017 – 370/2020, ako tituly nadobudnutia vlastníctva žalovaného 2/ vo vzťahu k právnym predchodcom F. B., K. L., nar. XX.XX.XXXX a P. F., K. B., nar. XX.XX.XXXX. Žalobca uviedol vo vyjadrení, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného 2/, že na základe listu, ktorý adresoval alebo jej manželke žalovaného P. F. (v prílohe žalovaným predložený list pre J. B.) potvrdil jej vlastníctvo na predmetných pozemkoch. Žalobca je tiež presvedčený, že P. F. mala po zistení, že jej pozemky nepatria (s predpokladanou vedomosťou o uplatnení si reštitučného nároku jej právnou predchodkyňou a jeho následného uspokojenia formou náhradných pozemkov) na túto skutočnosť upozorniť a urovnať tento vzťah napr. aj cestou katastra. Ostatné vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného 1/ sa zhodujú s vyjadreniami žalobcu k vyjadreniu žalovaného 4/.

11. Dňa 01.02.2022 žalobca doručil opravu k vyjadreniu žalobcu zo dňa 27.01.2021 na vyjadrenie žalovaného v rade 1/ zo dňa 14.12.2021, keď vo vyjadrení žalobca omylom zamenil označenia vyvlastňovacích rozhodnutí k jednotlivým častiam predmetných pozemkov vo vzťahu k dnešnému spôsobu ich využitia. Tento omyl žalobca opravil a nahradil novým textom, ktorý správne má byť: „K častiam parciel, ktoré tvoria ulice Oslobodenia sa viaže vyvlastňovací výmer č. Vyst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958, vyvlastňovací súpis č. 068-57-920-416/1 zo dňa 26.06.1957. K častiam parciel, ktoré tvoria futbalové ihrisko a ulice Osvety sa viaže vyvlastňovací výmer č. Výst. 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966, geometrický (polohopisný) plán z 07.09.1965, Výkaz plôch vyvlastňovací súpis ku GP 222/64-212-915/ C s polohopisným plánom.“

12. Dňa 22.03.2022 bolo okresnému súdu doručené oznámenie od žalovaných v rade 1/, 2/ a 4/, že prebiehajú medzi stranami sporu mimosúdne jednanie, pričom bolo navrhnuté, aby pripomienky a podmienky jednotlivých strán sa prejednali v mestskom zastupiteľstve, ktoré sa malo konať 25.04.2022 a žalovaný žiadali súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 15.05.2022.

13. Dňa 12.05.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaných v rade 1/ až 4/ k vyjadreniu žalobcu z 27.01.2022. Vo vyjadrení žalovaní uviedli, že sa medzi stranami sporu uskutočnili jednanie, kde po oboznámení s listinnými dôkazmi a ďalšími skutočnosťami dospeli k jednotlivým záverom. K pozemkom pre výstavbu miestnej komunikácie – ul. Oslobodenia, kde žalobca uviedol skutočnosť, že pozemky (dnes ako p.č. 150/1, p.č. 151/1) boli vyvlastnené rozhodnutím ONV Žilina č. výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958, ako podklad vydanie vyvlastňovacieho výmeru vyhotovil oblastný ústav geodézie a kartografie dňa 26.06.1957 vyvlastňovací súpis č. 068-57-920-416/1, Ľudovým uznesením č.k. 7NC 2/59 vydal rozvrh vyvlastňovacích náhrad, žalovaní uznali túto požiadavku mesta Žiliny za oprávnenú. Boli doložené doklady zápisu do vložky 852 pod poradovým číslom 4 a do vložky 941 pod poradovým číslom 6. Týmto bol celý proces vyvlastnenia riadne ukončený. K Areálu Základnej školy sa žalovaní vyjadrili k vyjadreniu žalobcu tak, že v roku 1965 v súvislosti s vyvlastnením a následnou výstavbou IBV bol vyhotovený geometrický plán dňa 07.09.1965 kde sú zobrazené vyvlastňovacie časti parciel p.č. 150 a p.č. 151 ako pozície 3 a 4 (tvrdia, že žalobca zabudol uviesť, že spomínané vyvlastnenie sa týkalo aj výstavby futbalového ihriska). Zobrazené parcely 161/1, 25, 28, 61, 42, 59, 58, 55, 54, 51, 50, 48, 47, 44, o ktorých žalobca tvrdil, že boli majetkom MNV Bánová, žalovaní popreli, že neboli doložené žiadne dokumenty, ktoré by tvrdenia žalobcu dokazovali. K tvrdeniu žalobcu, že na základe vyvlastňovacieho súpisu 3/61-212-920 zo dňa 31.10.1961 boli vyvlastnené časti parciel p.č. 150 a p.č.151 o výmerách 1076 m² a 968 m², sa žalovaní v rade 1-4 vyjadrili, že vypracovaním vyvlastňovacieho súpisu nezaniká vlastnícky vzťah ku spomínaným pozemkom a že odňatie vlastníckych práv mohol vtedy uskutočniť len Odbor výstavby a vodného hospodárstva rady Okresného národného výboru v Žiline. Takéto rozhodnutie Národný výbor Žilina nikdy nevydal. Ďalej sa žalovaní vyjadrili, že netvrdia, že pod samotnú stavbu ZDŠ Bánová budovy A a B neboli pozemky riadne vysporiadané a toto tvrdenie by mohlo dokazovať rozhodnutie o prípustnosti stavby č. Výst – 294/1960 zo dňa 17.07.1961. Tvrdia, že neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia mala byť aj zápisnica o miestnom komisionálnom pojednávaní zo dňa 09.06.1961, ktorá sa v spise žaloby nenachádzala. K dôkazu žalobcu č. 18 pozemno-knižný stav zo 31.01.1961 sa vyjadrili, že týmto vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam nevzniká. Takéto vlastníctvo môže vzniknúť len právnym úkonom (ako napr. vyvlastnením) a následným zápisom do vložky, v ich prípade vložky 852 a vložky 941. Podľa ich tvrdenia sa takáto zmena v spomínaných dokumentoch nenachádza. Žalovaní v rade 2/ upozornil právneho zástupcu mesta JUDr. Dagmar Pikorovú na skutočnosť absencie vyvlastňovacieho rozhodnutia už pri jej návšteve v mieste trvalého bydliska pána F. v roku 2018. E. B. na stretnutie doiedla aj obyvateľov Bánovej pá na C. B. a pána E. P., ktorí sa postavili na stranu JUDr. Pikorovej a spoločne pána F. presviedčali o nutnosti podpísať súhlas

na bezodplatný prevod sporných pozemkov na mesto Žilina, v opačnom prípade podá mesto Žilina na súd žalobu. Takéto návštevy sa uskutočnili aj u žalovaných v rade 3/ a 4/. Tvrdenie žalovaných v rade 1/ až 4/, že časti parciel p.č. 150 a p.č. 151 (dnes 511/1) neboli vyvlastnené, podporuje aj rozhodnutie Okresného úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva vo veci štatutárnych nárokov č. 99/044777/OÚ-OPPLH/SM zo dňa 20.12.1999, kde v časti III. odst. 1 je uvedené „oprávnené osoby nespĺňajú podmienky § 6 zákona a preto sa im nepriznáva vlastnícke právo ani nárok na náhradu nehnuteľnosti v katastrálnom území. Jednalo sa o parcely p.č. 150 a p.č. 151 dnes ako p.č. 511/1 a iné. V odôvodnení tohto rozhodnutie je tiež uvedené, že pozemky p.č. 511/1 a iné neboli vyvlastnené. K tvrdeniu žalobcu, že bolo vydané stavebné povolenie na plynofikáciu kotolne č. ÚP 2072/80, v ktorom sa uvádza, že na spracovanie projektovej úlohy slúži zastavovacia štúdia sa žalovaní 1/ až 4/ vyjadrili, že informácie o uvedenom stavebnom povolení dodané do spisu ako príloha č. 25 sa nenachádzajú. Nachádzajú sa v prílohe č. 26 – projektovej úlohe Stavoinvestom – inžiniersko-projektová organizácia Banská Bystrica. Podľa tvrdení žalovaných, úloha mala slúžiť na vypracovanie projektovej dokumentácie na vybudovanie novej plynovej kotolne a nie na plynofikáciu už existujúcej kotolne, ktorá sa nachádza v budove „A“ Základnej školy a stavebné povolenie na vybudovanie novej kotolne nebolo do spisu dodané. Žalobca uviedol, že existuje prepis zápisnice spísanej pri príležitosti výberu staveniska, v ktorej majú byť uvedené úvahy o vybudovaní ďalšieho učebného pavilónu a telocvične a tiež táto zápisnica uvádza, že vybraný pozemok je vo vlastníctve Čsl. štátu. K tomuto tvrdeniu žalobcu žalovaní konštatujú, že takáto zápisnica sa v žalobe nenachádza a tvrdenie, že vybraný pozemok je vo vlastníctve Čsl. štátu nie je ničím podložené. Žalovaní sa k tvrdeniu žalobcu, že k žiadnemu rozhodnutiu v rámci stavebného konania, v ktorom sa k veci vyjadrovali dotknuté orgány, nebola vznesená akákoľvek námietka spojená s vlastníctvom pozemkom, a to ani po r. 1976, kedy vstúpil do platnosti stavebný zákon č. 50/76 Zb., podľa ktorého bolo nevyhnutnosťou preukazovať vlastníctvo k pozemkom, vyjadrili, že do prijatia nového stavebného zákona z r. 1976 dokazovanie vlastníctva k dotknutým pozemkom nebolo potrebné. Podľa vedomostí žalovaných nová kotolňa nebola vybudovaná, ale sa pristúpilo k rekonštrukcii pôvodnej kotolne. Z týchto dôvodov žalovaní 1/ až 4/ nesúhlasia s nárokom žalobcu na časti pozemkov p.č. 150 a p.č. 151 (dnes ako 511/1) nachádzajúcich sa v areáli Základnej školy, lebo nebolo preukázané, že tieto boli vyvlastnené. Ďalej sa žalovaní vyjadrili k pozemkom pre výstavbu športového ihriska. Uviedli, že petit žaloby je uvedený nesprávne, lebo časti vyvlastnených parciel p.č. 150 a p.č. 151 sa nenachádzajú v školskom areáli. Zdôraznili, že vyvlastnené pozemky vyvlastňovacím rozhodnutím pod položkou 2) p.č. 150 a položkou 3) p.č. 151 v častiach 3 a 4 sú zobrazené v geometrickom pláne zo dňa 07.09.1965 a účelom vyvlastnenia bola výstavba futbalového ihriska. Časti 5 a 6 pod položkou 2) a časti 7 a 8 pod položkou 3) vyvlastňovacieho rozhodnutia mali byť použité pre IBV a tento geometrický plán žalobca do spisu nezaložil. Uvedený geometrický plán žalovaní vyhľadali v archíve, bol vyhotovený dňa 16.04.1965 a zobrazuje časti pod IBV. Žalovaní ho v prílohe tohto vyjadrenia doložili. Nesúhlasia s prevodom vlastníckych práv na žalobcu – Mesto Žilina na pozemky pod futbalovým ihriskom vo výmere 766 m² a 1059 m², nakoľko tvrdia, že boli vyvlastnené a v roku 1999 bola schválená náhrada prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu rozhodnutím Okresného úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 99/004777/OÚ-OPPLH/SM (je súčasťou žaloby ako príloha č. 35).

14. Dňa 05.12.2022 bolo okresnému súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovaným v rade 1/ až 4/ a žalobca navrhoval voči nim konanie zastaviť v časti uplatneného nároku žalobcu k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. H. v uvedenom rozsahu: EKN par. č. 150/1, orná pôda o výmere 69 m² v podiele 3/8-iny k celku, (ul. Oslobodenia, podielu 3/8-iny zodpovedá výmera 25,88 m²), novovytvorená CKN parc. č. 515/34, ostatná plocha o výmere 966 m² v podiele 3/8-iny k celku (športový areál, podielu 3/8-iny zodpovedá výmera 362,25 m²), novovytvorená CKN parc. č. 1361/32, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m² v podiele 3/8-iny k celku (ul. Osvety, podielu 3/8-iny zodpovedá výmera 33,75 m²), EKN parc. č. 151/1, ostatné plochy o výmere 73 m², v podiele 1/2-ina k celku, (ul. Oslobodenia, podielu 1/2-ina zodpovedá výmera 36,50 m²), novovytvorená CKN parc. č. 515/33 ostatná plocha o výmere 1347 m² v podiele 1-2-ina k celku (športový areál, podielu 1/2-ina zodpovedá výmera 673,50 m²), novovytvorená CKN parc. č. 1361/31 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m² v podiele 1/2-ina k celku (ul. Osvety, podielu 1/2-ina zodpovedá výmera 69 m²). Ako dôvod čiastočného späťvzatia žaloby žalobca uviedol, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody – Dohody o urovnaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v časti predmetu sporu a to k vyššie uvedeným predmetným nehnuteľnostiam.

15. Dňa 12.06.2023 bolo okresnému súdu prostredníctvom právnej zástupkyne doručené doplnujúce vyjadrenie žalovaných v rade 1/, 2/ a 4/. V predmetnom vyjadrení žalovaní uviedli, že pôvodné pozemky v kat. Území Bánová vedené v pozemkovej knihe pod č. PKN 150 a 151 užívali ich predkovia na poľnohospodársku činnosť na uživenie rodín. Siahali od kanála pre mlyn (dnes ul. Jedľová, Bánová) až po les. Známe tiež ako Role na dolie. V 50-tych rokoch v rámci kolektivizácie všetky polia boli zabraté do vznikajúceho JRD Bánová, teda aj podiely ich predchodcov v par. č. 150 a 151. Časť pozemkov bola v r. 1968 vyvlastnená za účelom vybudovania komunikácie (dnes ul. Oslobodenia). O zmene vlastníka svedčia zápisy v PKN vložkách č. XXX pod B4 a 941 pod B6. Pri oboch zápisoch je uvedená poznámka o vyvlastňovacom pokračovaní. Dňa 31.01.1961 bol vypracovaný vyvlastňovací súpis č. 3/61-212-92, ku ktorému boli k žalobe priložené mapky, z ktorých podľa tvrdení žalovaných nie je jasné, o aké časti pozemkov č. 150 a 151 ide a či vôbec patria k tomuto vyvlastňovaciemu súpisu. Žalovaní sa ďalej vyjadrili k skutočnostiam uvedených na strane 47 žaloby, kde je doložený geometrický plán zo dňa 07.09.1965, ktorý podľa vyvlastňovacieho súpisu č. 138/65-212-915 patrí k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu č. výst. 1541/1965-Š. Na druhej strane je vytlačená tabuľka pojednávajúca o zlúčení pozemkov 161/1, 41, 42 a znovu rozdelení na 161/1 -61. Tieto skutočnosti žalovaní oponujú, podľa nich žalobca nepreukázal, či tento dokument patrí ku už spomínanému geometrickému plánu, nakoľko nie tam nie je uvedený žiaden dátum ani kto ho vypracoval. Do spisu bolo doložené rozhodnutie o prípustnosti stavby zo dňa 17.07.1961, ktoré bolo vydané na základe zápisnice o miestnom komisionálnom dojednaní konanom dňa 09.06.1961. Zápisnicu o komisionálnom dojednaní doteraz žalovaní od žalobcu neobdržali. O pozemku, na ktorom sa má začať stavba budov A,B Základnej školy sa žalovaní vyjadrili, že sa v rozhodnutí o prípustnosti stavby nič nehovorí, jedna zmienka o tomto pozemku v zázname o prevzatí a odovzdaní staveniska je v bode 3 záznamu, kde zástupcovia OIÚ, MNV a riaditeľ školy prehlasujú, že len pozemok pod pavilónom A,B je vo vlastníctve školy a nie ostatné. Žalovaní taktiež v celom rozsahu spochybňujú tabuľku zo str. 47 žaloby o zlúčení pozemkov 161/1, 41, 42 a znovurozdelení na pozemky 161/1 – 61. Nie je im jasné kedy vznikla a ku ktorému výkazu patrí. Žalobca tvrdí, že pozemky uvedené v tabuľke o zlúčení 161/1, 41, 42 a znovurozdelení na 161/1 – 61 boli majetkom MNV Bánová. Žalovaným nie je teda jasné, že pozemky pod IBV 161/41 – 61 boli prezentované ako majetok MNV a boli v roku 1967 právoplatne vyvlastnené. Na základe uvedeného žalovaným vyplýva, že sa vyvlastňoval pozemok MNV pre MNV Bánová. Žalovaní zastávajú názor, že žalobca nepreukázal vyvlastnenie pozemkov pod školským areálom, nakoľko žalobca do žaloby doložil kľúčové dokumenty, ktoré boli tmavé, nečitateľné a značne preexponované – vyblednuté až miestami čisté listy. Právny predchodcovia žalovaných žiadali o prinavrátenie vlastníckych práv k pozemkom parc. č. 150 a 151, prostredníctvom SPF im boli pridelené náhradné pozemky v W. W.. V časti školského areálu im bola žiadosť zamietnutá z dôvodu, že tieto pozemky neprešli do vlastníctva štátu. Žalovaní tiež vo svojom vyjadrení uviedli, že po pridelení náhradných pozemkov v W. W. nedošlo k úbytku výmer na listoch vlastníctva. Túto chybu nezaznamenal ani spracovateľ registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP). Údaje ROEP-u boli pre k.ú. H. schválené správou katastra dňa 11.02.2011. Dňa 10.07.2014 im bola zaslaná výzva z Mestského úradu, v ktorej ich ako vlastníkov žiadali o udržiavanie a pravidelné kosenie. Podľa tvrdení žalovaných, žalobca nepreukázal žiadnou listinou prechod vlastníckeho práva z majetku SR do vlastníctva obce a predmetný pozemok žalobca nevyužíval na účel športového ihriska pre Základnú školu a do dnešného dňa na pozemku nebolo vybudované náhradné športové ihrisko, ako žalobca uviedol v žalobe. Na základe uvedeného žalovaní navrhli, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovaným v rade 1/, 2/ a 4/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. Dňa 22.06.2023 žalobca doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k prostredníctvom právnej zástupkyne. Žalobca vo svojom vyjadrení nerozporuje tvrdenie žalovaných, že pôvodné pozemky v kat. území H. vedené ako pkn parc. č. 150 a 151 boli v 50-tych rokoch v rámci kolektivizácie zabraté do JRD Bánová. V prílohe opakovanie zaslal scan Vyvlastňovacieho súpisu k č. j. 3-61-212-920 pre k. ú. H. zo dňa 31.01.1961 vrátane jeho geografických príloh tak, ako sú archivované v katastrálnom operáte katastra nehnuteľností v Žiline. Ku geometrickému plánu čí. Zákazky, ktorý je súčasťou Vyvlastňovacieho súpisu k čí. 138/65-2012-915 a predstavuje jeho geografickú časť sa žalobca vyjadril, že jednotlivé diely z pôvodných pkn parciel tak, ako boli zakreslené v geometrickom pláne č. zák. 3/61-212-920 so slučkami boli zlúčené do jedného celku, ktorý bol z hornej časti ohraničený už iba 4 parcelami určenými na výstavbu rodinných domov (z pôvodných parc. č. 147/6/68 až 63 nové parc. č. 147/60 až 147/65 a v spodnej časti vymedzenej cestou parc. č. 851. Zlúčením pôvodných pkn parciel bola vytvorená parc. č. 161/1, kultúra „školský dvor“ o výmere 26 897 m² a bola vedená na meno majiteľa MNV Bánová tak, ako uviedol v žalobe. K tvrdeniu žalovaných, že žalobca nemá k dispozícii požadovanú zápisnicu o komisionálnom pojednaní, z hľadiska predmetu sporu žalobca

tento dokument považuje za irelevantný a poukazuje na zákon č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku a vyhl. č. 144/1959 Úr. v., ktorou sa vykonáva zákon o stavebnom poriadku, ktorých obsah podrobne opísal v žalobe v jej časti III. V platnou legislatívou v roku 1961 bolo územie určené na výstavbu a vymedzené na základe schváleného stavebného obvodu a nie podľa jednotlivých parciel. K záznamu o prevzatí a odovzdaní staveniska zo dňa 16.08.1961 sa žalobca vyjadril tak, že v zázname je uvedené: „Pozemok pre vlastné objekty školy/pavilón A,B, smetník, terénne úpravy/ je prehlásenie zástupcov OIU, MNV a riaditeľa školy vlastníctvom školy a tým súčasne sa dáva súhlas k vstupu na pozemok...“. Z uvedeného vyplýva, že objekt školy nezahŕňa iba pozemky pod pavilónom A,B, ale celé stavenisko, ktoré je definované v bode 2 tohto dokumentu: „Stavenisko sa nachádza medzi príjazdovou cestou k Materskej škôlky v Bánovej a zastavanou časťou obce Kolonia – Bánová....“, z čoho vyplýva, že pozemky, ktoré sú predmetom sporu sú súčasťou vymedzeného staveniska. Schválený územný obvod pri tak rozsiahlej plánovanej výstavbe „nekúsokoval“ jednotlivé etapy výstavby školského areálu a jeho zázemia. Ku výkazu plôch ku geometrickému (polohopisnému) plánu čís. 222/64-212/915/c sa žalobca vyjadril, poukazuje na celistvosť školského areálu (parc. č. 161/1) dokumentom vyhotoveným štátnym archívom, ktorý zodpovedá dokumentu, ktorý sa nachádza v štátnom archíve (príloha č. 14 žaloby). Žalovaní do spisu priložili (na základe ich tvrdenia) geometrický plán, ktorý by mal znázorňovať vyvlastnené časti pôvodných pozemkov pkn parc. č. 150, 151 pre IBV. Žalobca poukazuje, že v žiadnom prípade sa nejedná o geometrický plán, ale ako je na tomto dokumente označené, žalovaní predložili „Prílohu k vyvlastňovaciemu súpisu – Katastrálny a skutočný stav“. Z tohto dokumentu nie je zrejmé, k akému vyvlastňovaciemu súpisu sa má táto príloha priradiť a predovšetkým žalobcovi nie je zřejmý dôvod riešenia vyvlastňovanie pozemkov pod IBV. Vyvlastnené pozemky pod IBV nie sú predmetom tohto sporu. Žalobca zdôrazňuje, že nikdy netvrdil, že vyvlastňovacím rozhodnutím č. Výst – 1541/1965-Š zo dňa 22.06.1966 došlo k vyvlastneniu pozemkov v školskom areály. Ku kvalite dokumentov ním predložených v tomto konaní žalobca uviedol, že tieto sa snažil predložiť v čo možno najlepšej kvalite vzhľadom na stav, v ktorom sa tieto archívne dokumenty nachádzajú. Po námietkach na ich kvalitu zo strany žalovaných sa žalobca za pomoci dostupných technických možností pokúsil o ich lepšiu čitateľnosť. Žalobca sa ohradil voči tvrdeniu žalovaných, že z jeho strany malo ísť o úmyselné „zahmlievanie“. Tvrdenie žalovaných, že žalobca nepreukázal vyvlastnenie pozemkov pod školským areálom žalobca oponoval. Tvrdil, že sa mu nepodarilo dohľadať samotné vyvlastňovacie rozhodnutie. Žalobca doloženými dobovými dokladmi vystavenými jednotlivými štátnymi orgánmi, vrátane listín tvoriacich register katastra nehnuteľností vo vzťahu k príprave výstavby školského areálu, schválenia stavebného obvodu, vypracovania a schválenia zastavovacieho plánu, započítania výstavby školských pavilónov A,B a ďalších stavieb, ako napr. hokejového a futbalového ihriska v rámci školského areálu (vrátane masívnej svojpomoci občanov Bánovej) dostatočne preukázal odňatie pozemkov pod školským areálom. Vyššie uvedené skutočnosti žalobcovi potvrdil aj bývalý zástupca školy p. B. (príloha žaloby č. 34). K tvrdeniu žalovaných „V časti školského areálu im bola žiadosť zamietnutá z dôvodu, že uvedené pozemky neprešli do vlastníctva štátu.“ Žalobca uviedol, že predložené Rozhodnutie OPPLH (príloha č. 35 žaloby) bolo uplynutím času prekonané v časti nepriznania vlastníckeho práva a nároku na náhradu za nehnuteľnosti z dôvodu, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam neprešlo na štát z dôvodu, že KN parc. č. 1394 (ul. Oslobodenia), 1395, 1396 (chodníky ul. Oslobodenia) a 1361 (ul. Osvety) boli riadnym spôsobom vyvlastnené. Dôvodom nepriznania uplatneného reštitučného nároku bola skutočnosť, že právni predchodcovia žalovaných vyvlastňovacie rozhodnutie štátneho orgánu nepredložili a tým im zostalo zapísané vlastníctvo, aj keď im nepatrilo. OPPLH v časti územia školského areálu, ako aj vyššie uvedených parciel miestnych komunikácií mal použiť pri rozhodovaní ustanovenie zákona č. 229/1991 Zb. § 6 ods. 1 písm. p), keďže mu boli dobre známe skutočnosti o zastavovanosti týchto území, čím by právni predchodcovia žalovaných mohli požadovať náhradu, tak ako v prípade rozhodnutia vo výroku II. Žalobca ďalej vo vyjadrení uviedol, že podaním reštitučnej žiadosti právni predchodcovia žalovaných potvrdili, že si boli vedomí predchádzajúcich skutočností spojených s vyvlastnením. Práve z tohto dôvodu si na pozemky uplatnili reštitučné nároky podľa zákona č. 229/1991 Zb. Hoci žalobca nedohľadal vyvlastňovacie rozhodnutie, dobromyseľným, nerušeným a neobmedzeným užívaním pozemkov, ktoré sú súčasťou oploteného školského areálu, vlastnícke právo k parcelám, ktoré ostali predmetom sporu. Žalobca, resp. jeho právny predchodca, vstúpil do držby sporných parciel a začal sa správať ako ich vlastník najneskôr v okamihu, keď požiadal o vydanie rozhodnutia o prípustnosti stavby, ktoré v zmysle tohto rozhodnutia učinil už 22.11.1960 a v okamihu vydania tohto rozhodnutia 17.07.1961, kedy s nehnuteľnosťami najneskôr nakladal ako oprávnený držiteľ, či už z titulu vyvlastnenia alebo z titulu presvedčenia o tom, že jeho držba školského areálu, v ktorom vybuduje školu a jej príslušenstvo, je oprávnená. Žalobca poukázal aj na vývoj právnej úpravy v období od 1.1.1951 do 31.03.1964 - zákon č. 141/1950 Zb., tzv. stredný občiansky zákonník, ktorý priniesol zmeny týkajúce sa predmetu

vydržania, ktorými sa stali hnutelné a nehnuteľné veci mimo vecí v socialistickom vlastníctve, dĺžka bola stanovená pri hnutelných veciach na 3 a nehnuteľných na 10 rokov. Vydržacia doba plynúca už pred 1.1.1951 sa považovala za uplynutú najneskôr 1.1.1961. Vydržať vlastnícke právo tak bolo možné už bezprostredne po nadobudnutí účinnosti stredného občianskeho zákonníka, ak vydržacia lehota v čase jeho účinnosti už plynula. V období od 01.04.1964 do 31.03.1983 zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vydržanie neupravoval, ak teda nedošlo k uplynutiu vydržacej lehoty do 31.03.1964, v tomto období k vydržaniu vlastníckeho práva nedošlo. V období od 01.04.1983 do 31.12.1991 došlo k reaktivácii vydržania, hoci so zúžením na fyzické osoby. Do vydržacej doby sa započítavala aj doba pred účinnosťou zmeny zákona t.j. pred 01.04.1983, avšak k jej uplynutiu nedošlo skôr ako po 1 roku od nadobudnutia účinnosti. Ku kvalifikovanému plynutiu teda dochádzalo aj v čase, kedy vydržanie zo zákona nebolo možné. V zmysle súčasnej právnej úpravy vydržania účinnej od 01.01.1992 platí, že do vydržacej doby možno započítať aj dobu držby uskutočňovaných pred 01.01.1992 a to dokonca aj k veciam, ktoré nemohli byť predmetom vydržania pred týmto dátumom (napr. pozemok v socialistickom vlastníctve). Z uvedeného vyplynulo, že aj v čase, keď vydržanie v prospech žalobcu nebolo možné, vydržacia doba avšak neustále plynula a k vydržaniu došlo uplynutím vydržacej doby a to najskôr v okamihu účinnosti novely zákona č. 40/1964 Zb. Od okamihu, kedy sa žalobca, resp. jeho právni predchodca chopil držby sporných nehnuteľností, do 01.01.1992 uplynulo 31 rokov. Z leteckej snímky z roku 1969 (príloha č. 28 žaloby) predloženej žalobcom, je zrejmé, že areál školy, ktorého súčasťou sú sporné pozemky, počnúc rokom 1960 bol v držbe a riadne užívaný žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, pre účely spojené s výchovou a voľnočasovými aktivitami školskej mládeže a to v rozsahu celého areálu školy, ktorý je totožný s úradne schváleným zastavovacím plánom, ktorý tvoril podklad pre vydanie Rozhodnutia o prípustnosti stavby zo dňa 17.07.1961, ktorý stanovil realizáciu stavby 9/18 tr. školy na pozemkoch schváleného stavebného obvodu. Žalobca sa vyjadril aj ku dokumentom, v ktorých ako vlastník je právny predchodca žalobcu výslovne uvedený ako vlastník z výkazu plôch ku geometrickému polohopisnému plánu č. 222/64-212/915/c zo dňa 30.04.1965 vyplýva, že ako majiteľ parcely č. 161/1 školský dvor je evidované MNV Bánová, zo zápisnice zo dňa 24.01.1980 vyplýva, že majiteľom areálu školy je Čsl. Štát, Zápis o vlastníctve Čsl. Štátu je uvedený na doklade – výpis z identifikácie parciel z 16.10.1980. O tom, že žalobca je vlastníkom parciel svedčí aj to, že žalovaní si uplatnili reštitučné nároky ku všetkým pozemkom. Ku katastrálnemu konaniu č. X-53/18 žalobca uviedol, že toto konanie bolo viazané na vyvlastňovacie rozhodnutie č. 1541/1965 – Š, ku ktorému v danom čase žalobcovi neboli dostupné dobové doklady doložené do daného konania. K vyjadreniu žalovaných k delimitácii a prechodu vlastníckeho práva z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce žalobca v prílohe doložil aj delimitačný protokol zaevidovaný v katastri nehnuteľností, ktorý je totožný s ďalším predloženým archívnym dokumentom, ktorý je uložený aj v Štátnom archíve v Žiline so sídlom v Bytči. V oboch delimitačných protokoloch sú uvedené pozemky patriace do školského areálu pod por. č. 15. parc. č. 511 o výmere 13 832 m² – ver. správa (pozemok školského areálu), pod por. č. 16 parc. č. 512 o výmere 693 m² – Škol. kult. (pozemok pod pavilónom A), pod por. č. 17 parc. č. 513 o výmere 678 m² – Škol. Kult. (pozemok pod pavilónom B).

17. Tunajší súd v predmetnej veci nariadil v poradí prvé pojednávanie na deň 29.06.2023, ktoré bolo odročené pred začatím pojednávania z dôvodu, že žalovaní nemali zachovanú 5-dňovú lehotu na prípravu pojednávania vo vzťahu k žalobcom predloženému podaniu zo dňa 22.06.2023 a túto skutočnosť namietali. Zároveň sudkyňa na predmetnom pojednávaní poukázala na tú skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k uskutočneniu aj takého späťvzatia časti žaloby, ktorá nebola predmetom požadovaného žalobného nároku. Žalobca v späťvzati časti žaloby nezrozumiteľne určil, ktoré nároky berie späť a ktoré zostávajú predmetom konania, keď k čiastočnému späťvzatiu nároku malo dôjsť na základe dohody so žalovanými.

18. Podaním zo dňa 09.07.2023 (č. I. 358 a násl.) žalobca upresnil nárok, v ktorom berie žalobu späť a vymedzil nárok, v ktorom žiada vo veci ďalej konať. Zároveň súdu predložil geometrický plán (č. I. 360 spisu) označený v žalobe.

19. Súd vo veci nariadil v poradí druhé pojednávanie na deň 22.09.2023. Na predmetnom pojednávaní žalovaní súhlasili s čiastočným späťvzatím žaloby tak, ako sa nachádza na č. I. 358 a násl. spisu, keď v predmetnom žalobou uplatnenom nároku došlo medzi stranami sporu k dohode. Súd zároveň na predmetnom pojednávaní vypočul p. O. J. a p. A. O..

20. Z výsluchu svedka O. J. vyplynulo, že chodil do ZŠ v Bánovej od nástupu v roku 1971, keď narodený je v roku 1965. Svedok uviedol, že vedľa školy v Bánovej (tzv. učňovskej), bolo vybudované štadiónové ihrisko. Svedok si nepamätá presne obdobie dokedy športové ihrisko stálo a bolo využívané žiakmi ZŠ v Bánovej, jedná sa o horizont do roku cca 1975. Samotné ihrisko nebola len trávnatá plocha, ale bolo to ihrisko, ktoré malo betónový základ, alebo teda na spodku bola škvara. Ihrisko bolo vybudované a slúžilo na hokej, ale v lete sa tam hrával futbal. Telesnú výchovu mali deti v čase, keď existovalo hokejové ihrisko, na ňom. Športové ihrisko využívali žiaci školy, aj svedok tam chodil behávať a hrať sa. Po roku 1975 boli vzadu políčka, kde žiaci školy sadili zeleninu. V blízkosti bola žumpa, svedok si to pamätá, lebo do nej niekto spadol a vyťahovali ho. V súčasnosti sú tam postavené chalupy na tom mieste, kde boli políčka, ale tam, kde bolo hokejové ihrisko, tam nie, to je bližšie školy. Hokejové ihrisko bolo zničené, dnes tam zostalo len osvetlenie, ktoré osvetľovalo hokejové ihrisko. Tzn. v súčasnosti je tam len tráva a okolo len osvetlenie. Školský areál v čase, keď chodil svedok do školy, nebol oplotený, teraz je oplotený. V tom čase býval v Bánovej, v súčasnosti býva v Závodí, do Bánovej chodieval, lebo tam má rodičovskú chalupu.

21. Z výsluchu svedka A. O. vyplynulo, že do ZŠ v Bánovej nastúpil v čase, keď ju postavili, bol prvý žiak danej školy, jeho rodičia boli učiteľia na danej škole, jednalo sa o celé jeho štúdium, kedy boli rodičia učiteľia na škole, otec bol jeden čas aj riaditeľom. K využívaniu školského areálu svedok uviedol, že tam stála budova, kde bola ZŠ, potom druhá budova s rôznym využitím, napríklad tam bola učňovská škola. Pri školách boli zariadenia určené na telovýchovu, v zadnej časti boli záhradky na poľné práce. Za učňovskou školou bola vybudovaná športová časť, hokejové ihrisko spolu s mantinelmi a osvetlením, ktoré bolo umiestnené za učňovskou školou, potom tam bola vybudovaná ďalšia športová časť, kde sa hrávala hádzaná alebo futbal. Ďalšia časť bola zatravnená plocha, využívaná žiakmi ZŠ. Svedok ju však využíval aj počas Gymnázia, pre futbal, keď nemali v okolí futbalové ihrisko. Neskôr tam bola vybudovaná plocha s betónovým základom, vyasfaltovaná, boli tam aj basketbalové koše. Areál začal upadať niekedy okolo roku 1990, prestali ho udržiavať z dôvodu, že sa jednalo o majetok mesta a mesto sa malo o to starať. Celý areál sa využíval na športové účely. Svedok býva asi 50 m od školy, jeho rodičia učili na ZŠ do roku 1980. Svedok študoval na ZŠ od roku 1962 a potom 9 rokov na tejto škole, skončil školu v roku 1971. Na školský areál prestal chodiť až cca 10 rokov po skončení VŠ, ale má vedomosť, že tam ešte vtedy niekto chodieval. Hokejové ihrisko bolo postavené v roku 1968 alebo 1969, vie to, pretože bol vtedy v 7. ročníku, brat bol v 9. ročníku a natieral mantinely, preto si to pamätá. Na hokejovom ihrisku bol ľad ešte pár rokov, ako skončil ZŠ. Plocha sa aj následne využívala. Svedok uviedol, že školský areál bol oplotený, aj keď sa jedná o plot, ktorý tam je v súčasnosti. Okolo roku 2000 bola údržba v zadnej časti viac zanedbaná, oproti prednej časti. Plot na hranici ulice Osvety bol prakticky celý čas, menilo sa len pletivo. Ako sa vybuďoval školský areál, vtedy sa vybuďovalo oplotenie. Či tam bolo aj predtým, nemá svedok vedomosť.

22. Súd vo veci nariadil v poradí tretie pojednávanie na deň 07.02.2024, na ktorom uskutočnil výsluch žalovaného v rade 2/ a svedkyne T. E..

23. Z výsluchu žalovaného v rade 2/ vyplynulo (okrem skutočností uvádzaných aj právnu zástupkyňou žalovaných, vo vzťahu k predmetu sporu), že ZŠ Bánovú navštevoval do roku 1972. Žalovaný v rade 2/ uviedol, že športové ihrisko bolo postavené v roku 1966 a využívalo sa na športovú činnosť hokejistov ZŠ Bánová. V čase, kedy odchádzal zo školy, v nejakom roku 1975 – 1976 už bolo ihrisko nefunkčné.

24. Z výsluchu svedkyne T. E. vyplynulo, že ZŠ Bánovú navštevovala v roku 1962 – 1967 (od štvrtého do deviateho ročníka). Vo vzťahu k využitiu školského areálu uviedla, že si pamätá jeho využitie, pretože sa tam chodila korčuľovať a to ešte aj počas strednej školy, maturovala v roku 1970. Svedkyňa má vedomosť, ako sa využíval školský areál neustále, pretože bývala v Bánovej a od roku 1976 začala stavať v blízkosti školy, to znamená dennodenne chodila okolo školy, do nového domu sa presťahovala v roku 1981. Zároveň sa svedkyňa narodila dcéra v roku 1976, ktorá v roku 1982 začala chodiť do základnej školy, to znamená, boli súčasťou základnej školy spolu so školským areálom. V školskom areáli boli vysadené stromčeky, boli tam hriadky, kde deti pestovali niečo a bola tam vybetónovaná plocha, kde deti hrávali futbal. Na obetónovaný areál s mantinelmi sa chodili korčuľovať. Takto ona sama využívala ihrisko niekedy do roku 1969 – 1970. Školský areál bol oplotený, na ul. Osvety s určitou od roku 1981, ako sa nasťahovala do nového domu, pretože chodila s dcérou do školy, keby areál školy nebol oplotený, mohli chodiť krížom a nie dookola okolo celého areálu, kadiaľ s dcérou chodievala. Zároveň

si pamätá, že školský pozemok bol oplotený v čase, kedy chodievala k stavbe nového domu od roku 1976, v čase školskom si nepamätá.

25. Súd na nariadených pojednávaniach vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav tak, ako je uvedené nižšie a to vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva tých nehnuteľností, ktoré zostali predmetom konania po čiastočnom späťvzatií žaloby zo strany žalobcu.

26. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatiím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatiím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

29. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu, súd výrokom I. tohto rozsudku konanie zastavil a to v časti uplatneného nároku, ktorým žalobca žiadal určenie vlastníckeho práva k nasledujúcim pozemkom - parcely registra C KN - parcela č. 515/34 - ostatná plocha o výmere 966 m², parcela č. 1361/32 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 90 m², parcela č. 1394/30 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², parcela č. 515/33 - ostatná plocha o výmere 1347 m², parcela č. 1361/31 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 138 m², parcela č. 1394/29 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m².

30. Predmetom konania tak po späťvzatií časti žaloby zostalo určenie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemok nachádzajúci sa v okrese Žilina, obec Žilina, katastrálne územie H. a to: parcela registra C KN č. 511/27 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m², vedená Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom na LV č. XXXX o veľkosti 5/8-in + 3/8-iny (1/1-ina), t.j. v celosti a parcela registra C KN č. 511/26 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m², vedená Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom na LV č. 2746 o veľkosti 1-ica + 1-ica (1/1-nina_, t.j. v celosti. Jedná sa o určenie vlastníckeho práva k časti pozemkov v rámci školského areálu.

31. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

32. Súd žalobu posúdil v zmysle § 137 písm. c) CSP, teda ide o žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je. V zmysle tohto ustanovenia naliehavý právny záujem na určení nie je potrebné dokazovať, iba ak vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca v žalobe odôvodnil naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva a to s prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, keď právne postavenie žalobcu je neisté a bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako vlastník niekto iný, má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom pre zastabilizovanie vzťahov vyplývajúcich z vlastníctva sporných nehnuteľností a žaloba o určenie vlastníckeho práva je spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi má súd za to, že v konaní je preukázaný naliehavý právny záujem na žalobcom požadovanom určení a to pokiaľ sa týka určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k tým častiam podielového spoluvlastníctva, v ktorých žalobca nie je v čase rozhodovania súdu v katastri nehnuteľností zapísaný ako podielový spoluvlastník sporných nehnuteľností.

33. Súd na súdenú vec aplikoval nasledovné právne predpisy:

34. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 280/1949 Zb. o územnom plánovaní a výstavbe obcí účinný do 31. 12. 1958 (ďalej aj ako „zákon o územnom plánovaní“), nehnuteľnosti a práva, ktoré sú potrebné na

uskutočnenie jednotného hospodárskeho plánu alebo podrobného alebo zastavovacieho plánu, ako i na vykonanie asanácie, možno vyvlastniť, ak nedôjde k dohode. Vyvlastňovať nemožno nehnuteľnosti, ktoré slúžia na účely obrany štátu alebo potrebám vojenskej správy, a popri prípade ďalšie, ktoré určí vláda nariadením.

35. Podľa ustanovenia § 20 ods. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 zákona o územnom plánovaní, vyvlastnením možno dosiahnuť a) prechod vlastníckeho práva na nehnuteľnosti, b) zriadenie služobnosti a iných vecných práv na nehnuteľnostiach, c) trpenie opatrení, ktoré obmedzujú výkon vlastníckeho práva alebo iného práva na nehnuteľnosti, alebo d) postúpenie, obmedzenie alebo zrušenie iného vecného práva než vlastníckeho. Ak bol vyvlastnením dosiahnutý prechod vlastníckeho práva na nehnuteľnosti, zanikajú všetky práva tretích osôb na ne, pokiaľ výmer o vyvlastnení neurčuje inak. Vyvlastniť možno v prospech štátu, sväzkov ľudovej správy, štátnych, národných a komunálnych podnikov, podnikov určených alebo zriadených na prevádzanie zahraničného obchodu a medzinárodného zasielateľstva alebo ľudových družstiev; v prospech iných osôb možno vyvlastniť, ak ide o stavbu zaradenú do jednotného hospodárskeho plánu alebo ak ide o asanačnú úpravu podľa § 17, ods. 4. Náhrada za vyvlastnenie sa určí so zreteľom na všeobecnú cenu pôdohospodárskej pôdy, zväčšenú o hodnotu investícií. O vyvlastnení i náhrade rozhoduje okresný národný výbor na návrh oprávnenej osoby (odsek 4). Ak nie je niektorý účastník spokojný s právoplatným rozhodnutím o náhrade, rozhodne na jeho návrh v nesporovom konaní súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť. Návrh treba podať do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia. Vláda upraví nariadením vyvlastňovacie konanie, predbežné užívanie nehnuteľností, poskytovanie zábezpeky, spôsob poskytovania náhrady za vyvlastnenie, za predbežné užívanie nehnuteľností a náhrady za zaniknuté práva tretích osôb, ako i účinky, vykonanie a zrušenie vyvlastňovacieho výmeru. Právne úkony, písomnosti a úradné úkony potrebné na vyvlastnenie sú oslobodené od poplatkov, dávok za úradné úkony vo veciach správnych a dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností. Oslobodenie sa vzťahuje aj na prevody nehnuteľností dohodou, ak okresný národný výbor potvrdí, že u nadobúdateľa sú splnené podmienky pre vyvlastnenie na účely uvedené v odseku 1.

36. Podľa § 40 ods. 1 vládneho nariadenia č. 93/1950 Zb. o výstavbe obcí účinného do 31.12.1958 (ďalej označené aj ako „vládne nariadenie č. 93/1950 Zb.“), nehnuteľnosti a práva, ktoré sú potrebné na uskutočnenie jednotného hospodárskeho plánu alebo podrobného alebo zastavovacieho plánu, ako i na vykonanie asanácie, možno vyvlastniť, ak nedôjde k dohode; pri národnom majetku sa zadovážia nehnuteľnosti podľa potreby prevodom správy.

37. Podľa § 40 ods. 3 vládneho nariadenia č. 93/1950 Zb., vyvlastňovať možno len v súlade s jednotným hospodárskym plánom, a to podľa územných alebo zastavovacích plánov alebo upravovacích plánov podľa § 19 zákona.

38. Podľa § 41 ods. 1 vládneho nariadenia č. 93/1950 Zb., ak nemôže okresný národný výbor vo výmere o vyvlastnení rozhodnúť zároveň o náhrade, rozhodne v ňom s konečnou platnosťou o zábezpeke; o náhrade rozhodne osobitne. Zábezpeka sa použije na úhradu náhrady.

39. Podľa § 41 ods. 4 vládneho nariadenia č. 93/1950 Zb., ak nepreukáže doterajší vlastník alebo oprávnený, že osoby, ktorým prislúchajú práva z knihovných zápisov, súhlasia, aby splátka alebo náhrada bola vyplatená priamo jemu, složí ju vyvlastniteľ na knihovnom súde, ktorý ju rozvrhne v nesporovom konaní podľa exekučných predpisov. Preukaz podľa predchádzajúcej vety podá doterajší vlastník alebo oprávnený buď listinou, na ktorej je podpis oprávneného overený súdom alebo verejným notárom, alebo verejnou listinou.

40. Podľa § 42 vládneho nariadenia č. 93/1950 Zb., len čo vyvlastňovací výmer nadobudol právoplatnosť a náhrada (prvá splátka) bola poskytnutá, popri prípade náhrada (prvá splátka) alebo zábezpeka bola složená na knihovnom súde, odovzdá okresný národný výbor vyvlastnený pozemok vyvlastniteľovi do držby výmerom, proti ktorému niet opravného prostriedku. Po odovzdaní pozemku vloží súd na vyvlastniteľovu žiadosť do verejnej knihy vlastnícke právo na vyvlastnenú nehnuteľnosť alebo vecné právo alebo prechod, obmedzenie alebo zrušenie takého práva.

41. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve účinného od 01.07.2002 do 31.12.2003, obec v rozsahu preneseného výkonu štátnej správy zriaďuje a zrušuje základné školy podľa siete škôl a školských zariadení.

42. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve účinného od 01.07.2002 do 31.12.2003, obec pri výkone územnej samosprávy zriaďuje a zrušuje podľa siete škôl a školských zariadení a) základné umelecké školy, b) predškolské zariadenia, c) školské kluby detí, d) školské strediská záujmovej činnosti, e) centrá voľného času, f) školské kuchyne a školské jedálne zabezpečujúce stravovanie pre žiakov základných škôl a pre deti v predškolských zariadeniach, g) jazykové školy pri základných školách, h) strediská služieb škole.

43. Podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej aj ako „zákon o úprave vlastníckych vzťahov k pôde“), pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že na pozemku sú telovýchovné a športové zariadenia.

44. Podľa § 11 ods. ods. 2 zákona o úprave vlastníckych vzťahov k pôde, v prípade uvedenom v odseku 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a kvalite, ako boli jej pôvodné pozemky a to podľa písm. a) v prvom poradí v tom istom katastrálnom území, v ktorom sa nachádzal pôvodný pozemok alebo v inom katastrálnom území obce, v ktorej katastrálnom území sa nachádzal pôvodný pozemok, podľa písm. b) v druhom poradí v katastrálnych územiach obcí bezprostredne susediacich s obcou, v ktorej katastrálnom území sa nachádzal pôvodný pozemok, alebo podľa písmena c) v treťom poradí v okrese, v ktorom sa nachádzal pôvodný pozemok, ak s tým oprávnená osoba súhlasí. Ak oprávnená osoba s náhradným pozemkom trikrát nesúhlasí, poskytne sa jej náhrada v peniazoch. Náhradný pozemok sa prevedie na oprávnenú osobu, ak jej bol rozhodnutím priznaný nárok na náhradu za pozemky alebo za spoluvlastnícky.

45. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (ďalej aj ako zákon o majetku obcí), účinného od 01.05.1991, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

46. Podľa § 2 ods. 2 zákona o majetku obcí účinného od 01.05.1991, veci, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým, príspevkovým organizáciám a drobným prevádzkárňam národných výborov, ku ktorým prešla zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného predpisu, prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú. Obce si vzájomné práva a povinnosti upravia zmluvne.

47. Podľa § 3 zákona o majetku obcí účinného od 01.05.1991, vlastníctvom obcí sa nestáva a) majetok, ktorý môže byť výlučne vo vlastníctve štátu, b) pozemky v osobnom užívaní občanov, c) nehnuteľný majetok v štátnom vlastníctve, ktorý bol ku dňu účinnosti osobitného predpisu v trvalom užívaní inej než štátnej organizácie, d) majetok škôl, školských a iných zariadení v štátnom vlastníctve, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom a ku ktorým neprešla zriaďovateľská funkcia podľa osobitného predpisu na obec, s výnimkou nehnuteľností patriacich predškolským zariadeniam, základným školám a školským budovám, ktoré sa nevyužívajú na vyučovanie (vyučovací proces) alebo činnosť s týmto procesom súvisiacu, e) účelové objekty občianskej vybavenosti pre potreby školstva, zdravotníctva a sociálnej starostlivosti s výnimkou objektov budovaných v akcii „Z“, ku ktorým právo hospodárenia ku dňu účinnosti osobitného predpisu patrilo národným výborom, f) objekty technickej vybavenosti, a to vodovody, kanalizácie, plynovody, regulačné stanice plynu, rozvody elektrickej energie, trafostanice, telekomunikačné budovy, rozvody slaboprúdu a televízneho signálu budované v rámci komplexnej bytovej výstavby a účelovej výstavby národných výborov, g) nehnuteľný majetok, ktorý sa používa na výkon diplomatických a konzulárnych činností zahraničných zastupiteľských misí ako i zahraničných kultúrnych a informačných stredísk na území Slovenskej republiky.

48. Podľa § 2b ods. 1 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci v správe a) právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitných zákonov, b) zriaďovateľov škôl a školských zariadení bez právnej subjektivity v užívaní týchto škôl alebo zariadení, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného zákona, c) zriaďovateľov zariadení sociálnych služieb bez právnej subjektivity v užívaní týchto zariadení, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného zákona.

49. Podľa § 2b ods. 2 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky aj veci v správe právnických osôb, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prevedie zriaďovateľskú funkciu k týmto právnickým osobám na obec dohodou alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, pričom sa na tento prechod a tento majetok použijú ustanovenia § 4a a 14b primerane.

50. Podľa § 2b ods. 3 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, veci uvedené v odseku 1 prechádzajú do vlastníctva obcí, na území ktorých sa nachádzajú. Veci uvedené v odseku 2 prechádzajú do vlastníctva obcí, na území ktorých sa nachádzajú, ak osobitný zákon neustanoví inak.

51. Podľa § 14b ods. 1 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, odovzdávajúci subjekt, ktorý do dňa prechodu majetku Slovenskej republiky mal tento majetok v správe, ktorý podľa § 2b ods. 1 tohto zákona prechádza na obec, spíše písomný protokol s príslušnou obcou o odovzdaní tohto majetku najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa prechodu majetku Slovenskej republiky podľa tohto zákona a podľa osobitného zákona. Protokol obsahuje presné vymedzenie a hodnotu odovzdaného majetku vedenú v účtovníctve podľa osobitného zákona, súvisiace majetkové práva a záväzky ku dňu prechodu majetku Slovenskej republiky na obec; ak ide o nehnuteľnosť, protokol obsahuje aj údaje katastra nehnuteľností podľa osobitného zákona a prípadné vyčíslenie nákladov na nevyhnutné opravy tejto nehnuteľnosti. Protokol podpisuje štatutárny orgán subjektu, ktorý mal v správe majetok, ktorého vlastníctvo prechádza podľa tohto zákona na obec a štatutárny orgán obce.

52. Podľa § 14b ods. 2 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, obce sú povinné do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia majetku štátu podľa § 2b podať na príslušnom katastri nehnuteľností návrh na zápis vlastníckeho práva k tomuto majetku podľa osobitných zákonov.

53. Podľa § 14b ods. 3 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2002, veci uvedené v § 2b ods. 1 prechádzajú do vlastníctva obcí dňom nadobudnutia účinnosti osobitného zákona, ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec; tento deň je dňom prechodu majetku Slovenskej republiky na obec. Veci uvedené v § 2b ods. 2 prechádzajú do vlastníctva obcí dňom uvedeným v dohode alebo dňom ustanoveným v osobitnom zákone.

54. Podľa § 111 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka (Stredný občiansky zákonník) účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964 (ďalej aj ako Stredný občiansky zákonník), vlastníctvo k veciam jednotlivé určeným prevádza sa až samou smluvou, ak nie je dohovorené inak alebo ak nevyplýva nič iné z osobitných predpisov.

55. Podľa § 116 ods. 1 Stredného občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964, vlastnícke právo k hnuťelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnené (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

56. Podľa § 116 ods. 2 Stredného občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964, kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu.

57. Podľa § 125 Stredného občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964, ak cudziu vec dobromyseľne spracuje socialistická právnická osoba, je výrobok v socialistickom vlastníctve, inak sa vec, ak možno tak urobiť, uvedie do predošlého stavu.

58. Podľa § 126 ods. 1 Stredného občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964, ak ustanovenie veci do predošlého stavu nie je dobre možné, najmä ak tomu bráni povaha výrobku, alebo všeobecný záujem, stane sa vlastníkom výrobku ten podiel, ktorého ocenený v peniazoch je najväčší. Pri určení ceny pozemku sa vezme do úvahy aj hodnota vytvorená prácou. Podľa ods. 2 ak sú podiely rovnaké alebo ak bráni osobitné ustanovenie alebo všeobecný záujem tomu, aby sa vlastníkom stal ten, koho podiel je najväčší, určí vlastníka súd, pritom dá spravidla prednosť tomu, kto ku vzniku výrobku prispel prácou.

59. Podľa § 127 Stredného občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.1950 do 31.03.1964, ak niekto spracuje cudziu vec vedome, môže súd po uvážení všetkých okolností prípadu a so zreteľom na

všeobecný záujem rozhodnúť inak, najmä môže uložiť, aby sa vrátilo každému čo je jeho i keď tým bude výrok porušený, alebo prireknúť ho tomu, koho podiel je menší.

60. Podľa § 132a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991, kto s vecou nakladá ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má – pokiaľ nie je ustanovené inak – obdobné práva na ochranu, aké má vlastník veci.

61. Podľa § 135a ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

62. Podľa § 135a ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991, ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v § 200. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania.

63. Podľa § 135a ods. 3 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991, takto však nemožno nadobudnúť vec z majetku v socialistickom vlastníctve alebo vec, ku ktorej má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Takto nemožno nadobudnúť ani právo k pozemku, ktorý je v socialistickom vlastníctve alebo ku ktorému má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov.

64. Podľa § 507a ods. 3 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991, do času uvedeného v ustanovení § 135a sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983, tento čas sa však neskočí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

65. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

66. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

67. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

68. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

69. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

70. Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

71. Súd sa prednostne zaoberal vecnou legitímáciu strán sporu, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci, pričom aktívnu legitímáciu má žalobca a pasívnu legitímáciu má

žalovaný a to ako z úradnej povinnosti, tak aj s ohľadom na námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zo strany žalovaných. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav podľa hmotného práva, podľa ktorého strana sporu je subjektom práv alebo povinností, ktoré sú predmetom sporu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdených povinností na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

72. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2010, sp. zn. 3 Cdo 51/2009, v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu, je pasívne legitímovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva k spoluvlastníckemu podielu) nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t.j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Rozsudok sa teda nemusí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu.

73. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii súd uvádza, že právo podať žalobu o určenie vlastníckeho práva na súd má ten, ktorý tvrdí, že je vlastníkom sporných nehnuteľností. Žalobca v predmetnom konaní poukázal na svoju aktívnu legitímáciu, ktorú odvodzoval zo zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalobca v konaní produkoval skutkové tvrdenia a k tomu predkladal dôkazy, z ktorých vyplýva, že v čase vyvlastnenia a v čase výstavby školy a školského areálu (rok 1958 a násl.) bola Bánová samostatnou obcou, pričom následne bola obec Bánová pričlenená k mestu Žilina (s účinnosťou od 1.10.1970 na základe Opatrenia MV SSR), ktoré skutočnosti v konaní sporné neboli, keď žalovaní ich neučinili spornými. K tomu súd uvádza, že z § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí účinného v čase od 01.05.1991, ako aj § 2b ods. 1 písm. a) a b) zákona o majetku obcí účinného v čase od 01.01.2002 vyplýva, že došlo k zákonnému prechodu vlastníctva zo štátu na obec. V zmysle § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Tzn. § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí upravuje prechod vlastníctva k iným ako hnutelným veciam, ku ktorým patrilo ku dňu 01.05.1991 právo hospodárenia národným výborom, na obec, na ktorej území sa také veci nachádzajú. Predmetom konania v čase rozhodovania súdu sú nehnuteľnosti - pozemky pod školským areálom, nachádzajúce sa v obci Bánová, ako súčasť mesta Žiliny, ktoré pozemky mali byť vo vlastníctve štátu. Ustanovenie § 2b ods. 1 zákona o majetku obcí upravuje prechod vecí z vlastníctva Slovenskej republiky v nadväznosti na prechod zriaďovateľskej funkcie na obce v oblasti školstva. V zmysle § 2b ods. 2 Zákona o majetku obcí, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci v správe zriaďovateľov škôl a školských zariadení bez právnej subjektivity v užívaní týchto škôl alebo zariadení, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného zákona. Zriaďovateľská funkcia na obec v zmysle citovaného ustanovenia Zákona o majetku obcí prešla na obec – mesto Žilina na základe § 4 ods. 1 Zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve s účinnosťou od 01.07.2002. Ďalej súd uvádza, že v konaní tak, ako je uvedené nižšie v texte rozsudku bolo preukázané, že ku dňu prechodu vlastníctva podľa Zákona o majetku obcí boli sporné pozemky v užívaní školského zariadenia (základnej školy Bánová), boli jeho súčasťou, preto vlastníctvo k nim s poukazom na § 2 ods. 1, 2b ods. 2, 3 Zákona o majetku obcí, prešlo do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzali, tzn. mesto Žilina. K tomu súd opätovne zdôrazňuje, že žalovaní v konaní neučinili sporným, že by bola obec Bánová v čase účinnosti vyššie zmienených ustanovení Zákona o majetku obcí časťou obce (mesta) Žilina. Pokiaľ žalovaní spochybnili aktívnu legitímáciu žalobcu, resp. prechod vlastníctva, keď zo strany žalobcu nebol súdu predložený delimitačný protokol s potrebnými náležitosťami, k tomu súd uvádza, že sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu a teda súd má za to, že k prechodu vlastníckeho práva došlo účinnosťou zákona o majetku obcí a to s poukazom na citované zákonné ustanovenia, preto predloženie delimitačného protokolu nebolo v spore podstatné. Zákon o majetku obcí totiž nestanovoval ako podmienku prechodu vlastníckeho práva na obec spísanie písomného (delimitačného) protokolu. Skutočnosť, že následne na základe zákonného prechodu nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na ktoré poukazovali v konaní žalovaní, nie je dôvodom pre konštatovanie, že k zákonnému prechodu vlastníckeho práva nedošlo. V konečnom dôsledku aj vo vzťahu k pozemkom, ktoré boli predmetom konania pred čiastočným späťvzatím zo strany žalobcu je nutné poukázať na tú skutočnosť, že pri týchto pozemkoch rovnako nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (ako vo vzťahu k pozemkom, ktoré zostali predmetom konania), napriek tomu žalovaní uznali vlastníctvo žalobcu v uvedených sporných pozemkoch. Súd k tomu ešte zdôrazňuje, že k prechodu vlastníctva k nehnuteľnostiam definovaným vo vyššie zmienených ustanoveniach zákona

o majetku obcí (§ 2 ods. 1 písm. b) Zákona o majetku obcí) došlo dňom nadobudnutia účinnosti osobitného zákona, ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec; tento deň je dňom prechodu majetku Slovenskej republiky na obec (§ 14b ods. 3 Zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve). Veci a majetkové práva nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona (§ 2 ods. 7), a to dňom 01.05.1991 (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/377/2005). Súd má teda za to, že v konaní bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu a to titulom právneho nástupníctva po pôvodnom vlastníkovi, štátu, tzn. žalobca je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (subjektom práva). Zároveň súd konštatuje, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva aj z LV č. XXXX P. V. XXXX pre katastrálne územie H., z ktorých vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na uvedených listoch vlastníctva.

74. Tunajší súd poukazuje na tú skutočnosť, že aktívnu legitímáciu žalobcu tunajší súd skúmal a rovnakým spôsobom posúdil aj v konaniach vedených pred tunajším súdom pod sp. zn. 46C/19/2020 a sp. zn. 49C/12/2021, ktoré rozhodnutie rovnako potvrdil Krajský súd v Žiline v rozhodnutí, sp. zn. 7Co/68/2023.

75. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii súd uvádza, že na strane žalovaných vystupujú vlastníci nehnuteľností zapísaní v katastri nehnuteľností. Rozsudok o určení vlastníckeho práva je záväzný len pre účastníkov konania, môže byť podkladom pre vykonanie zmeny v zápise vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, len ak účastníkmi konania boli všetky osoby aktuálne (v čase rozhodovania) zapísané v katastri nehnuteľností ako vlastníci, pričom sa jedná o právnych nástupcov pôvodných pozemnoknižných vlastníkov (PKN č. 852 a 941). Rozhodnutie o vyporiadaní dedičstva súdom rieši vzťahy iba medzi účastníkmi konania o dedičstve, nie osoby, ktorá nebola účastníkom konania (rozsudok NS ČR zo dňa 31.01.1990, sp. zn. 3Cz 5/90, R 14/1992). K tomu súd uvádza, že v konaní nebolo sporné, že by osoby zapísané na LV č. XXXX P. V. XXXX pre k. ú. H. ako vlastníci sporných nehnuteľností boli jedinými dedičmi po ich právnych predchodcoch (tzn. v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by existovali ešte iní právni predchodcovia žalovaných, ktorí by titulom právneho nástupníctva mali byť účastníkmi tohto konania) tak, ako vyplývali zo zápisov k PKN č. 852 a 941, preto má súd za to, že v predmetnom prípade je správne určený okruh účastníkov konania tak, ako vyplýva zo zápisov v LV č. XXXX P. XXXX pre k. ú. H..

76. Pred samotným skúmaním predmetu sporu sa súd zaoberal tvrdeniami žalovaných produkovanými v konaní, podľa ktorých mal súd povinnosť rozhodnúť o zmene žaloby, ktorú podľa názoru žalovaných v konaní uskutočnil žalobca.

77. V podanej žalobe žalobca svoje vlastnícke právo k sporným pozemkom odôvodňuje nedochovaným vyvlastňovacím rozhodnutím, keď vyslovene uvádza, že „všetky dohľadané listiny, vykonané administratívne úkony a okolnosti okolo nevyhnutnosti podstaviť Základnú školu v Bánovej a vzápätí jej výstavba a jej dokončenie, sú pre žalobcu natoľko presvedčivé, že aj napriek tomu, že sa mu nepodarilo dohľadať k vyvlastňovaciemu súpisu samotné vyvlastňovacie rozhodnutie, domnieva sa, že jeho právni predchodcovia vykonávali výstavbu školského areálu v uistení a presvedčení, že budujú a vytvárajú hodnoty na pozemkoch, ktoré sú vysporiadané, nakoľko patrili právnomu predchodcovi žalobcu – Čsl. Štátu, resp. MNV Bánová, čo potvrdzujú aj doložené listiny“ (č. I. 10, štvrtý odstavec spisu). Žalobca v podanej žalobe uviedol, že nadobudol vlastnícke právo k sporným podielom na nehnuteľnostiach rozhodnutiami štátnych orgánov. Keďže rozhodnutia neboli vnesené do príslušných pozemkovoknižných listín, žalobca, ako právny nástupca, je v tomto konaní nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca ďalej poukazyval na tú skutočnosť, že od roku 1957 na pozemkoch požíval neobmedzený status vlastníka, jeho vlastníctvo nikto nespochybňoval a toto vlastníctvo bolo akceptované štátnymi orgánmi, ktoré na jeho žiadosť vydávali kladné rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia (č. I. 11, siedmy odstavec spisu). V priebehu konania následne žalobca uviedol, že hoci nedohľadal vyvlastňovacie rozhodnutie, dobromyseľným, nerušeným a neobmedzeným užívaním pozemkov, ktoré sú súčasťou oploteného školského areálu, vlastnícke právo k parcelám, ktoré ostali predmetom sporu, žalobca, ktorý vstúpil do držby sporných parciel a začal sa správať ako vlastník, je vlastníkom sporným nehnuteľností. Žalovaní v konaní rozporovali takéto skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré považovali za zmenu žaloby, o ktorej pripustení, resp. nepripustení by súd mal rozhodnúť. Súd sa s uvedeným názorom žalovaných nestotožňuje. Súd má za to, že žalobca od počiatku, už v podanej žalobe tvrdil, že došlo k vyvlastneniu všetkých nehnuteľností, ktorých vlastnícke právo si uplatnil v podanej žalobe, avšak iba k niektorým bolo dochované vyvlastňovacie rozhodnutie. Zároveň žalobca jednoznačne uvádzal doby, v priebehu ktorých

mali byť vydané vyvlastňovacie rozhodnutia a rovnako odkedy mal začať užívať sporné nehnuteľnosti. Žalobca už v podanej žalobe uviedol skutočnosti podstatné pre vydanie súdneho rozhodnutia. Pokiaľ žalobca v priebehu konania následne poukázal na ďalšie skutkové tvrdenia, súd na tieto tvrdenia prihliadol, keď ich v považoval v reakcii na skutkové tvrdenia žalovaných doplnením žalobcom tvrdených skutočností. Žalobca však v priebehu konania, aj na konaných pojednávaniach stále zotrval na tej skutočnosti, že je vlastníkom sporných nehnuteľností na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia, ktoré však považuje za nedochované, pričom predmetné nehnuteľnosti užíva od roku 1961.

78. Pri sporových konaniach platí pravidlo, že žalobca pri vymedzení predmetu sporu v žalobe musí úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy na ich preukázanie a uviesť žalobný návrh (petit). Predmet sporu teda spravidla býva žalobcom vymedzený už v prvom procesnom úkone vo vzťahu k súdu, ktorým je žaloba. Žalobca tak žalobou určuje, čo bude predmetom sporového konania a čo nie. Zmena žaloby podľa § 139 a násl. CSP predstavuje základný dispozičný procesný úkon žalobcu. Žalobca ním totiž disponuje s predmetom sporu a určuje jeho ďalšie smerovanie. Za zmenu žaloby sa považuje návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena), sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena); alebo sa podstatne menia alebo dopĺňajú rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. Za zmenu žaloby sa však nepovažuje zmena právnej kvalifikácie uplatňovaného nároku. Zmena žaloby sa totiž dotýka výlučne skutkových okolností daného prípadu, keďže právna kvalifikácia nároku je vecou súdu (iura novit curia). Zmenou žaloby sa teda zásadne rozumie len kvalifikovaná zmena tvrdených skutkových okolností, ktoré sú (prípadne) podkladom aj pre zmenu právnej kvalifikácie. Jednalo by sa o prípad, kedy by žalobca tvrdil nové skutočnosti na preukázanie svojho nároku, prípadne už tvrdené skutočnosti by podstatným spôsobom dopĺňal, čo podľa názoru súdu v predmetnom prípade nenastalo. Pokiaľ žalobca v konaní produkoval ďalšie skutkové tvrdenia, reagoval vždy v danom štádiu konania na skutkové tvrdenia protistrany, na čo v zásade nedopadá koncentrácia konania (pokiaľ nebolo opodstatnené uvedené skutočnosti uviesť už v podanej žalobe). Podľa judikatúry platí, že o zmenu žaloby spravidla nepôjde vtedy, ak žalobca iba dopĺňa ďalšie skutkové tvrdenia na podloženie svojho nároku, avšak skutkový základ nároku ostane nezmenený (porovnaj R 38/1999). Tzn. súd má v predmetnom prípade za to, že žalobca v konaní produkoval rovnaké podstatné skutkové tvrdenia, pokiaľ následne vec právne zhodnotil žalobca inak (a uviedol, že sa jedná aj o vydržanie, keď v žalobe právne vec kvalifikoval ako „spracovanie“), súd uvádza, že sa podľa jeho názoru nejedná o zmenu žaloby, keď právna kvalifikácia je vecou súdu. Preto akékoľvek podanie žalobcu, ktorým mení alebo dopĺňa svoju právnu argumentáciu bez zmeny skutkového stavu sa za zmenu žaloby nepovažuje. Pokiaľ potom žalobca súdu poskytol dostatočné skutkové tvrdenia, je na súde, aby na vec aplikoval správne právne ustanovenia. Ako súd už uviedol, má za to, že žalobca v konaní doplnil skutkové tvrdenia ako reakciu na skutkové tvrdenia protistrany a potom ani nebol dôvod, aby súd prípadne uplatnil koncentráciu konania. Žalobca teda pre absenciu a nepredloženie vyvlastňovacieho rozhodnutia vo vzťahu k školskému areálu a to pokiaľ sa týka pozemkov parcela č. 511/26 a 511/27 žiadal o určenie vlastníckeho práva vydržaním týchto nehnuteľností, nakoľko v zmysle žalobcom predložených rozhodnutí – rozhodnutie o prípustnosti stavby, stavebné povolenie, rozhodnutie o povolení užívať budovu, uznesenie o zasadnutí MNV v Bánovej je zrejmé, že na účely výstavby školy a školského areálu boli určené parcely vrátane pkn č. 852 a 941. S poukazom na tieto skutočnosti súd uvádza, že v konaní zo strany žalobcu nedošlo k zmene žaloby a preto súd o zmene žaloby v zmysle § 139 a násl. CSP nerozhodoval.

79. Súd vo veci na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

80. Z výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie H. priloženého k žalobe (č. I. 14 spisu) súd zistil, že žalobca je vlastníkom v podiele 5/8-in, žalovaný 1/ v podiele 2/8-iny a žalovaný 2/ v podiele 1/8-ina a to pozemku EKN parc. č. 150/3 – orná pôda o výmere 1721 m².

81. Z výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie H. priloženého k žalobe (č. I. 16 spisu) súd zistil, že žalobca je vlastníkom v podiele 4/8-iny (1-ica), žalovaný 1/ v podiele 1/8-ina, žalovaný 2/ v podiele 1/8-ina, žalovaný 3/ v podiele 1/8-ina a žalovaný 4/ v podiele 1/8-ina a to pozemku EKN parc. č. 151/3 – orná pôda o výmere 1946 m².

82. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie H. súd zistil, že žalobca je vlastníkom v podiele 5/8-in, žalovaný 1/ v podiele 2/8-iny a žalovaný 2/ v podiele 1/8-ina a to pozemku CKN parc. č. 511/27 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 701 m².

83. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie H. súd zistil, že žalobca je vlastníkom v podiele 1-ica, žalovaný 1/ v podiele 1/8-ina, žalovaný 2/ v podiele 1/8-ina, žalovaný 3/ v podiele 1/8-ina a žalovaný 4/ v podiele 1/8-ina a to pozemku CKN parc. č. 511/26 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1026 m².

84. Z geometrického plánu č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021 (č. l. 360 a násl. spisu), vyhotoveného A. R. T., autorizačne overenom A. R. T., úradne overeným Okresným úradom Žilina č. 06.07.2021 pod č. G1-1177/2021 súd zistil, že vznikli novovytvorené pozemky parc. č. 515/34 o výmere 966 m², parc. č. 511/27 o výmere 701 m² a pozemok parc. č. 1361/32 o výmere 90 m² a to stotožnením s vyvlastňovanými pozemkami z pôvodnej EKN parcely č. 150/3 (zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. H.).

85. Z geometrického plánu č. 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021 (č. l. 360 a násl. spisu), vyhotoveného A. R. T., autorizačne overenom A. R. T., úradne overeným Okresným úradom Žilina č. 06.07.2021 pod č. G1-1177/2021 súd ďalej zistil, že vznikli novovytvorené pozemky parc. č. 515/33 o výmere 1347 m², parc. č. 511/26 o výmere 1026 m² a parc. č. 1361/31 o výmere 138 m² a to stotožnením s vyvlastňovanými pozemkami z pôvodnej EKN parcely č. 151/3 (zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. H.).

86. Z geometrického (polohopisného) plánu zo dňa 07.09.1965 vyhotoviteľa A. D. súd zistil, že na základe neho došlo k zlúčeniu pozemkov (parc. č. 161/1, 161/41 a 161/42) a k ich opätovnému rozdeleniu pri zachovaní vlastníctva na parc. č. 161/1, čo bol školský dvor.

87. Z rozhodnutia Okresného národného výboru, odbor výstavby (č. l. 69 spisu) vyplýva, že Miestnemu národnému výboru v Bánovej bolo udelené povolenie užívať budovu – novostavbu ZDŠ 18 tried v obci Bánová, vystavanú na základe stavebného povolenia, zn. Výst. 294/1960. Stavba bola dokončená a stala sa schopnou užívania dňa 30.08.1962.

88. Zo zápisnice z odovzdania a prevzatia stavby zo dňa 30.08.1962 (č. l. 67 a násl. spisu) vyplýva, že komisia previedla obhliadku stavby – stavba 9/18 triednej školy v Bánovej (obhliadka bola v jednotlivých objektoch, pričom sa jednalo minimálne o pavilón A, pavilón B, prízemie, vonkajšia kanalizácia).

89. Zo záznamu o prevzatí a odovzdaní staveniska zo dňa 16.08.1961 (č. l. 64 spisu) vyplýva, že bolo predložené stavebné povolenie č. Výst. 294/1960 zo dňa 17.07.1961 a pôdohospodárske povolenie č. VHE – 9783/1960 zo dňa 11.07.1961, pričom sa jednalo stavenisko na pozemku pre vlastné objekty školy / pavilón A, B, smetník, terénne úpravy/. Z bodu 3 záznamu vyplýva, že pozemok pre vlastné objekty školy (pavilón A, B, smetník, terénne úpravy) je podľa prehlásenia zástupcov OIU, MNV a riaditeľa školy vlastníctvom školy a tým súčasne sa dáva súhlas k vstupu na pozemok.

90. Z rozhodnutia o prípustnosti stavby zo dňa 17.07.1961 (č. l. 63 spisu) vyplýva, že Odbor výstavby a vodného hospodárstva Okresného národného výboru v Žiline povolil OIU Žilina – stavba 9/18 tr. F. H. výstavbu 9/18 triednej školy v kat. území obce Bánová, okr. Žilina.

91. Zo zastavovacieho plánu (č. l. 62 spisu a prílohová obálka na č. l. 376 spisu) vyplýva, že Okresný národný výbor v Žiline, odbor pre výstavbu schválil dňa 07.04.1961 zastavovací plán a to v rozsahu PAVILÓN A, PAVILÓN B, TELOCVIČŇA, DRUŽINA, vrátane v zastavovacom pláne uvedených vonkajších častí – školského areálu (ihriisko, ovocný sad, bežecká trať..).

92. V konaní bolo sporným, či žalobca nadobudol vlastnícke právo k novovytvoreným nehnuteľnostiam označeným ako pozemok C KN parc. č. 511/27 o výmere 701 m² a pozemok C KN parc. č. 511/26 o výmere 1 026 m². Žalovaní v konaní nenamietali stotožnenie pôvodných pozemkov, ktoré pôvodné pozemky boli geometrickým plánom 48234494-22/2021 zo dňa 09.06.2021 vytvoreným geodetom A. R. T. rozdelené na novovytvorené parcely a ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. 3583 a LV č. XXXX, keď aj na základe predmetného geometrického plánu došlo medzi stranami k dohode vo vzťahu k ostatným predmetným geometrickým plánom novovytvoreným pozemkom (parc. č. 515/34, 1361/32, 515/33, 1361/31) a preto súd považoval uvedené skutočnosti za nesporné. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 07.02.2024 výslovne uviedla, že parcely v areáli základnej školy, konkrétne pôvodné parcely č. 150/3 a č. 151/3 v súčasnosti zodpovedajú C KN parcelám č. 511/26 a č. 511/27 v zmysle

žalobcom predloženého geometrického plánu. V konaní rovnako nebolo sporné, že by pozemno-knižné vložky (PKV) č. 852 a č. 941 nezodpovedali EKN v konaní označeným parcelám a následne podľa predloženého geometrického plánu novovytvoreným parcelám.

93. Žalobca v konaní tvrdil, že areál základnej školy (podľa GP č. 22/2021 novovytvorená parc. č. 511/27 a 511/26), je riadne oplotený a svojmu terajšiemu účelu slúži nepretržite od 07. septembra 1962 – zahájenie nového školského roku, keď výstavba školy bola začatá v septembri 1961.

94. Žalobca na preukázanie svojho nároku o vlastníckom práve k novovytvoreným sporným pozemkom (parc. č. 511/27 a č. 511/26) súdu predložil vyvlastňovací súpis, rozhodnutie o prípustnosti stavby zo dňa 17.07.1961, proti ktorému rozhodnutiu neboli vznesené námietky, záznam o protokolárnom prevzatí a odovzdaní staveniska zo dňa 16.08.1961, zápisnicu o odovzdaní stavby zo dňa 30.08.1962, rozhodnutie o povolení užívať stavbu zo dňa 31.10.1962. Z uvedených dokumentov je možné dovodiť záver, že novovytvorená parcela č. 511/27, ktorá bola pôvodne súčasťou parcely EKN č. 150/3 a novovytvorená parcela č. 511/26, ktorá bola pôvodne súčasťou parcely EKN č. 151/3 boli určené na vytvorenie školského areálu a za týmto účelom celý čas, od roku 1961 tak, ako je zdôvodnené nižšie v rozsudku, aj slúžili..

95. V predmetnom prípade vzhľadom na súdu predložené dôkazy zo strany žalobcu súd skúmal, či žalobca nadobudol vlastnícke právo k sporným novovytvoreným parcelám (č. 511/27 a č. 511/26). Žalobca súdu predložil dôkazy, ktoré súd s poukazom na § 191 ods. 1 CSP hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Tak, ako žalovaní v konaní uvádzali, žalobca v konaní nepredložil vyvlastňovacie rozhodnutie, na ktorého existenciu v konaní poukazoval a ktoré rozhodnutie malo byť podkladom na vyvlastnenie parcel, z ktorých geometrickým plánom A. T. vznikli sporné novovytvorené pozemky.

96. Súd posudzoval žalobcom tvrdené spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, keď žalobca v podanej žalobe predložil skutkové tvrdenia, podľa ktorých by súd mohol dospieť k záveru o vlastníctve sporných nehnuteľností žalobcom a to na základe spracovania, alt. vydržania vlastníckeho práva. Žalobca ako k spracovaniu, tak aj k vydržaniu v podanej žalobe citoval príslušné právne predpisy.

97. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca odvodzoval svoje nároky od stavby školy a jej areálu v období od rokov 1959 – 1962. Z uvedeného je zrejmé, že výstavba školy bola realizovaná v čase do 31.3.1964, tzn. v čase účinnosti tzv. Stredného občianskeho zákonníka, t. j. zákona č. 141/1950 Zb., preto súd pri posudzovaní, či došlo k vzniku vlastníckeho práva v právneho predchodcu žalobcu k sporným nehnuteľnostiam, dospel k záveru o potrebe aplikácie predmetnej právnej úpravy (zákon č. 40/1964 Zb., občiansky zákonník nadobudol účinnosť dňa 01.04.1964). Súd sa teda v prvom rade zaoberal možnosťou vzniku vlastníckeho práva spracovaním, na ktorú možnosť poukazoval žalobca v podanej žalobe. Súd s ohľadom na uvedené dospel k záveru, že tento starší občiansky zákonník pripúšťal oddelené vlastníctvo stavebníka a vlastníka stavebného pozemku (§ 155) a predpokladom pre nadobudnutie vlastníckeho práva spracovaním bola dobromyseľnosť stavebníka, t. j. jeho dobrá viera, že stavebný pozemok, na ktorom stavia mu patrí. Z predmetného zákona vyplýva, že tento neobsahoval priamu právnu úpravu vzťahov vyplývajúcich z tzv. neoprávnenej stavby na cudzom pozemku, a preto postupuje sa po právnej stránke (ak niet inej dohody medzi účastníkmi) pri úprave vzťahov medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku analogicky podľa ustanovenia § 125 a násl. SOZ, ktoré riešia otázku nadobudnutia vlastníctva spracovaním cudzej veci. Súd posudzoval otázku nadobudnutia Pri posudzovaní vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam súd poukazuje na právny záver Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku zo dňa 18.12.2003, sp. zn. 3 Cdo 134/02 uviedol, že „z hľadiska spôsobu nadobudnutia vlastníctva k pozemku vlastníkom stavby na ňom postavenej, bol rozhodujúci súhlas vlastníka pozemku so stavbou stavebníka. Na základe tohto úsudku pozemok (zastavaná plocha a nevyhnutný manipulačný priestor k užívaniu stavby potrebný) „prirástol“ k stavbe, čo znamená, že ten, kto staval na cudzom pozemku so súhlasom vlastníka nadobúdala vlastníctvo nielen stavby, ale aj vlastníctvo pozemku v rozsahu jeho zastavania. Na základe takto koncipovaného právneho názoru dospel súd k záveru, že vlastnícke práva k nehnuteľnostiam možno nadobudnúť spracovaním v zmysle § 125 stredného občianskeho zákonníka iba k stavbe a pozemku v rozsahu jeho zastavania ako aj príslušnej manipulačnej ploche. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom konania nie je určenie vlastníckeho práva k stavbe, či pozemku pod stavbou, ani sa nejedná o pozemok predstavujúci

nevyhnutnú manipulačnú plochu. Nesporne ide o časť školského areálu, ktorý nebol právne zastavaný, resp. stálo na ňom v rozhodnom čase ihrisko (betónové), ktoré nepredstavuje stavbu v zmysle príslušných ustanovení občianskeho zákonníka (§ 119 ods. 2 OZ). Žalobca v podanej žalobe od práva stavby odvodzoval nároky vzťahujúce sa na široké okolie areálu školy vrátane pozemkov, na ktorých sa nachádzalo betónové ihrisko. Súd preto určenie vlastníckeho práva jeho nadobudnutím formou „spracovania“ považoval za odporujúci samotnej podstate tohto inštitútu, nakoľko nemal za preukázané, že ide o pozemky pod stavbou, prípadne nevyhnutnú manipulačnú plochu ani samotné „spracovanie“ nehnuteľnosti žalobcom, či jeho právnym predchodcom. Na uvedené rozhodnutie, v ktorom sa Najvyšší súd SR zaoberal otázkou zásadného významu, t.j. otázkou nadobudnutia vlastníctva tzv. spracovaním, poukázal aj Ústavný súd v Náleze sp. zn. II. ÚS 216/07.

98. S ohľadom na uvedené skutočnosti má súd za to, že nemožno žalobcom navrhovaným spôsobom určiť, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nadobudol vlastnícke právo k sporným parcelám spracovaním.

99. Súd v zmysle zásady iura novit curia posudzoval následne aj prípadný iný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, t.j. vydržaním, na ktoré sa nepriamo (aj poukázaním na právnu úpravu) žalobca odvolával. Tento spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva už poznal aj stredný občiansky zákonník (§ 115 a 116), kontinuita právnej úpravy vyplýva aj z Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.. Na to, aby súd rozhodol, že žalobca je vlastníkom sporných nehnuteľností vydržaním, bolo potrebné v konaní preukázať splnenie zákonných predpokladov vydržania a to: spôsobilý subjekt, spôsobilý predmet držby, dobromyseľnosť vydržateľa, oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu, uplynutie vydržacej doby. Vydržanie potom predstavuje originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Pri vydržaní ide o taký spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva fyzickou osobou alebo právnickou osobou, pri ktorom oprávnený držiteľ po uplynutí zákonom predpísanej doby sa stáva vlastníkom veci, a tým jej skutočným držiteľom. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí, tzn. jedná sa o zistenie, či sa jedná o oprávneného držiteľa. Posúdenie toho či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska t.j. či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu (prípadne len domnelého putatívneho) nadobudnutia vlastníctva.

100. Domnelým titulom nadobudnutia vlastníctva je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva) chýba pri nej ale niektorá stránka, ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo. Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napr. dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku, neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná.

101. V prejednávanej veci nie je sporná existencia subjektu (spôsobilý subjekt), ktorý by sa mal stať vlastníkom titulom vydržania ako ani existencia sporných nehnuteľností (spôsobilý predmet), ku ktorým vlastnícke právo titulom vydržania si žalobca uplatňuje. Tretím základným predpokladom, ktorý je podmienkou vydržania, je preukázanie dobromyseľnosti žalobcu ako spôsobilého subjektu. Ako už bolo vyššie zmienené, dobromyseľnosť sa posudzuje ako zo subjektívneho, tak aj objektívneho hľadiska. Jednoducho povedané, pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že bol pri užívaní nehnuteľností dobromyseľný, musel v konaní preukázať, od akého vlastníckeho titulu odvodzoval svoje oprávnenie užívať spornú nehnuteľnosť ako vlastnú. Žalobca v konaní súdu nedoložil nadobúdací titul, od ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok na vydržanie sporných novovytvorených pozemkov (nehnuteľností). Súdu predložil existujúci vyvlastňovací súpis, avšak nepreukázal existenciu vyvlastňovacieho rozhodnutia k sporným nehnuteľnostiam. K tomu žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.09.2018, podľa ktorého „Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z

objektívneho hľadiska, t. j., či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí (rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/287/2006). Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie.“ S poukazom na zmienený právny záver Ústavného súdu je tunajší súd toho názoru, že zo strany žalobcu bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobca užíval sporné nehnuteľnosti, ktoré boli súčasťou školského areálu ZŠ Bánová na základe domnienky existencie právneho titulu – vyvlastňovacieho rozhodnutia.

102. Žalobca súdu predložil Vyvlastňovací súpis č. 3/61-212-920 zo dňa 31.01.1961 (prílohová obálka, č.l. 376 spisu), ktorý vyvlastňovací súpis bol vypracovaný pre katastrálne územie H.. V grafickej prílohe predmetného vyvlastňovacieho súpisu označenej Geometrický (polohopisný plán) č. zák. 3/61-212-920 (katastrálny stav 1:2000) je označené územie celého školského areálu, ktorý je ohraničený z vrchnej časti parcelami určenými na výstavbu rodinných domov (parcely č. 147/6/68, č. 147/6/67, č. 147/6/66, č. 147/6/65, č. 147/6/64, č. 147/6/63) a zo spodnej časti cestou nachádzajúcou sa na parcele č. 851 zahýbajúcou dole (dnes Ulica do stočky a Ulica Osvety). Pod bodom 3 označeným zelenou farbou je evidovaná parcela č. 150 a pod bodom 4 označeným zelenou farbou je evidovaná parcela č. 151. Predmetné parcely č. 150 (bod 3) a 151 (bod 4) sú označené v zmienenom vyvlastňovacom súpise č. 3/61-212-920 zo dňa 31.01.1961 pod poradovými číslami s rovnakým označením, teda poradové číslo 3 (parcela č. 150) a poradové číslo 4 (teda parcela 151). Z vyvlastňovacieho súpisu potom vyplýva, že medzi parcely, ktoré sa majú vyvlastniť patria aj parcela s PKN vložkou č. XXX (označená pod bodom 3), pričom sa jedná o EKN parcelu č. 150 a parcela s PKN vložkou č. XXX (označená pod bodom 4), pričom sa jedná o EKN parcelu č. 151. Ako vlastníci parciel, ktoré sa majú vyvlastniť podľa vyvlastňovacieho súpisu sú vo vzťahu k parcele EKN č. 150 (PKN vložka č. XXX) označení vlastníci (podľa pozemkovej knihy) p. E. R. a p. P. Q., K. O.. Ako vlastníci parciel, ktoré sa majú vyvlastniť podľa vyvlastňovacieho súpisu sú vo vzťahu k parcele EKN č. 151 (PKN vložka č. XXX) označení vlastníci (podľa pozemkovej knihy) P. Q., K. O., G. Q., T. Q., E. Q., O. N., K. L., E. B. (ž. P. L.), P. B., K. L., F. B., K. L.. Žalobca v konaní produkoval skutkové tvrdenia, podľa ktorých sú uvedení pozemnoknižní vlastníci právnymi predchodcami žalovaných (vo vzťahu k EKN parcele č. 150 sa jedná o právnych predchodcov žalovaných 1/ a 2/ a vo vzťahu k EKN parcele č. 151 sa jedná o právnych predchodcov žalovaných 1/ - 4/). Uvedené skutočnosti žalovaní v konaní nerozporovali, vyplývajú aj zo zápisu z LV č. XXXX a LV č. XXXX a preto ich súd považoval za nesporné. Z predmetného vyvlastňovacieho súpisu je možné dovodiť záver, že pozemky PKN vložky č. XXX a 941, zapísané ako EKN č. 150 a 151, boli zahrnuté do tých pozemkov, ktoré mali byť vyvlastnené pre účely školského areálu a stavebného odboru pre výstavbu školy. Z geometrického (polohopisného) plánu predmetného vyvlastňovacieho súpisu, tzn. z jeho grafickej časti sú zrejme „slučky“ medzi pozemkami označenými pri parcele č. 151 (smerujúcimi k parcele č. 152). Podľa názoru žalobcu tieto „slučky“ mali byť označené za účelom ďalšieho scelenia pozemkov. Jednalo sa preukázateľne o obdobie v čase vyhotovenia tohto vyvlastňovacieho súpisu, t.j. odo dňa 31.01.1961.

103. Žalobca súdu ďalej predložil Vyvlastňovací súpis č. 138/05-212-915 zo dňa 10.09.1965 (prílohová obálka, č. l. 376 spisu) pre katastrálne územie H., z ktorej grafickej časti označenej ako Geometrický (polohopisný) plán vyplýva, že došlo k zlúčeniu pozemkov, ktoré boli označené v grafickej časti Vyvlastňovacieho súpisu č. 3/61-212-920 zo dňa 31.01.1961 a k označeniu jednej celej parcely pod č. 161/1, ktorá celá parcela bola určená pre územie školského areálu. Z predmetnej grafickej časti vyplýva, že z hornej časti je celok ohraničený už iba 4 parcelami určenými na výstavbu rodinných domov (č. 147/60, č. 147/61, č. 147/66, č. 147/65) a v spodnej časti cestou na parcele č. 851. Jednalo sa preukázateľne o obdobie v čase vyhotovenia tohto vyvlastňovacieho súpisu, t.j. odo dňa 10.09.1965. Z popisnej časti výkazu plôch k predmetnému Geometrickému (polohopisnému) plánu (č.l. 65 a násl. spisu) vyplýva, že zlúčením pôvodných PKN parciel bola vytvorená nová parcela č. 161/1, kultúra „školský dvor“ o výmere 26 897 m² a bola vedená na meno majiteľa „MNV – Bánová“.

104. Súdu predloženým Zastavovacím plánom pre 9/17 Tr. F. H., schváleným Okresným národným výborom v Žiline dňa 07.04.1961 (prílohová obálka, č. I. 436 spisu) žalobca ďalej preukázal, že školský areál bol určený na výstavbu v rozsahu zobrazenom v zastavovacom pláne (ktoré je v súlade s rozhodnutím č. Výst. /ÚP-5112/15-1959 zo dňa 17.07.1959, ktorý rozhodnutím bola schválená výstavba v troch etapách). Na predmetný zastavovací plán je potrebné nazerať v spojení s Rozhodnutím o prípustnosti stavby č. Výst – 294/1960 zo dňa 17.07.1961 (č. I. 63 a násl. spisu), kde sú pozemky, na ktorých sa realizovala stavba vymedzené ako „na poz. č. parc. schv. stav. obvod kat. územia obce Bánová okr. Žilina novostavba 9/18 triednej školy podľa predložených, upravených a schválených stavebných lánov“.

105. Z následne z bodu 3 súdu predloženého Záznamu o prevzatí a odovzdání staveniska zo dňa 16.08.1961 (č. I. 64 a násl. spisu) vyplýva, že „pozemok pre vlastné objekty školy/pavilón A, B, smetník, terénne úpravy/ je podľa prehlásenia zástupcov OIU, MNV a riad. školy vlastníctvom školy a tým súčasne sa dáva súhlas k vstupu na pozemok“. Z predmetného záznamu teda vyplýva, že za objekt školy, ku ktorému bolo vydané rozhodnutie o prípustnosti stavby a došlo k prevzatí a odovzdaniu miesta, kde sa mal objekt školy stavať, sa považuje aj stavenisko, ktoré sa podľa bodu 2 uvedeného záznamu nachádza medzi príjazdovou cestou k Materskej škole v Bánovej a zastavanou časťou obce Kolonia – Bánová, tzn. je možné konštatovať, že medzi „objekt školy“ boli radené aj tie pozemky, ktoré sú predmetom tohto sporu, označené ako novovytvorené parcely č. 511/27 a 511/26.

106. S poukazom na skutočnosť, že aj súdu predložený Vyvlastňovací súpis k č.j. 3-61-212-920 predstavuje jednoliaty celok pre celý školský areál, ktorý nepredpokladal vyvlastnenie iba niektorých pozemknoknižných parciel, keď súdu boli predložené vyššie zmienené dôkazné prostriedky, z ktorých je možné overiť, že došlo k vydaniu rozhodnutia, na základe ktorého mala byť (a bola) postavená Základná škola Bánová, súčasťou ktorej školy bol aj jej školský areál a s ktorým školským areálom „sa počítalo“ pri stavaní školy, keď vyššie zmienené územie staveniska je totožné s vyššie zmienenou parc. č. 161/1, je možné konštatovať, že žalobca pri užívaní sporných pozemkov bol skutočne dobromyseľný a aj objektívne mohol byť dobromyseľný o tom, že mu sporné nehnuteľnosti patria. V tej súvislosti súd poukazuje na pôvodne začaté konanie aj vo vzťahu k pozemkom pod futbalovým ihriskom, pozemkom v rámci oplotenia školského areálu a k pozemkom na ul. Osvety a ul. Oslobodenia (bez pozemkov určených pre individuálnu bytovú výstavu), keď žalobca vo vzťahu k tým pozemkom, ku ktorým konanie bolo začaté zobral v časti žalobu späť z dôvodu, že došlo k prevodu vlastníckeho práva na žalobcu aj mimo súdne konanie, keď žalobca súdu predložil vyvlastňovacie rozhodnutia k uvedeným pozemkom a pri overení „celistvosti“ školského areálu tak, ako vyplýva z parcely č. 161/1 [vyplýva z už zmieneného geometrického (polohopisného) plánu č. 138/65-212/915/c zo dňa 07.09.1965] má súd za to, že žalobca mal dôvodne za to, že drží a užíva pozemky, ktorých je vlastníkom. V kontexte všetkých listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca, od ktorých odvodzuje svoje presvedčenie o nadobudnutí vlastníckeho práva k parcele C KN č. 511/26 a C KN č. 511/27 súd ustálil, že v danom prípade možno hovoriť o tzv. domnelom „putatívnom“ titule, ktorým mal nadobudnúť tieto nehnuteľnosti práve vyvlastnením, tak ako to vyplýva aj pri susedných parcelách, ktorých existencia titulu – vyvlastňovacieho rozhodnutia nebola v priebehu konania sporná, medzi stranami bola ohľadom okolitých pozemkov uzatvorená dohoda, následkom čoho žalobca zobral žalobu v tejto časti späť. Výslovná zmienka o vlastníctve sporných pozemkov pritom vyplýva aj z výkazu plôch ku geometrickému polohopisnému plánu č. 222/64-212/915/c zo dňa 30.04.1964 (vlastník MNV Bánová), zo zápisnice z príležitosti výberu staveniska pre výstavbu plynovej kotolne zo dňa 24.01.1980 (Československý štát), z výpisu identifikácie parciel z 16.10.1980 (Československý štát), zo stavebného povolenia z roku 1986 pre rekonštrukciu plynovej kotolne (Československý štát). Súd potom s poukazom na vyššie uvedené súvislosti ustálil, že žalobca bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu nehnuteľnosti patria, pričom sa to tak aj objektívne javilo.

107. Pokiaľ teda súd ustálil, že bola splnená podmienky dobromyseľnosti, skúmal, či uplynula zákonom určená vydržacia lehota, ktorá v prípade nehnuteľností predstavuje obdobie 10 rokov. Žalobca v konaní tvrdil, ktorá skutočnosť vyplýva už z dôkazných prostriedkov predložených v žalobe, že vydržacia lehota začala plynúť už 22.11.1960, kedy právny predchodca žalobcu požiadal o vydanie rozhodnutia o prípustnosti stavby, ktoré Rozhodnutie o prípustnosti stavby bolo vydané dňa 17.07.1961 (č. I. 63 a násl. spisu). S nehnuteľnosťami najneskôr v tomto čase nakladal ako oprávnený držiteľ. Súd má za to, že žalobca v konaní dostatočným spôsobom preukázal, že držal a užíval sporné parcely vo svojej dispozícii a to najneskôr odo dňa 16.08.1961, kedy v tento deň aj došlo k odovzdaniu staveniska (č.

I. 64 spisu) a na stavbe ako celku, t.j. vrátane staveniska, kde bol zahrnutý aj školský areál (zápisnica na č. I. 67 spisu, záznam na č. I. 64 spisu) sa začala vykonávať činnosť. Súd má za to, že žalobca nesporne držal a užíval sporné parcely vo svojej dispozícii najneskôr od uvedeného roku 1961, čo bolo po tom, ako sa vyvlastňovali ostatné pozemky nachádzajúce sa v blízkosti sporných pozemkov (vyvlastnené v roku 1958). Predmetný areál sa začal využívať pre potreby výstavby školy ako aj k tomu prislúchajúcich ihrísk v zmienenom roku 1961. Pokiaľ sa týka otázky plynutia vydržacej lehoty, ktorá tak, ako je uvedené vyššie v texte rozsudku musí nepretržite plynúť najmenej 10 rokov s tým, že do vydržacej lehoty sa započítava aj vydržacia lehota oprávneného predchodcu súd uvádza, že sa stotožnil s právnym názorom žalobcu v otázke právnej úpravy vydržania účinnej v priebehu rozhodného obdobia. Je možné konštatovať, že vývoj právnej úpravy v období od 1. januára 1951 do 31. marca 1964, tzv. stredný občiansky zákonník (zákon č. 141/1950 Zb.), priniesol zmeny týkajúce sa predmetu vydržania, ktorými sa stali hnutelné a nehnuteľné veci mimo vecí v socialistickom vlastníctve, dĺžka bola stanovená pri hnutelných veciach na 3 a pri nehnuteľných na 10 rokov. Vydržacia doba plynúca už pred 1. januárom 1951 sa považovala za uplynutú najneskôr 1. januára 1961. Vydržať vlastníckeho právo tak bolo možné už bezprostredne po nadobudnutí účinnosti stredného občianskeho zákonníka, ak vydržacia lehota v čase jeho účinnosti už plynula. V období od 1. apríla 1964 do 31. marca 1983 zákon č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník vydržanie neupravoval, ak teda nedošlo k uplynutiu vydržacej lehoty do 31. marca 1964, v tomto období k vydržaniu vlastníckeho práva nedošlo. V období od 1. apríla 1983 do 31. decembra 1991 došlo k reaktivácii vydržania, hoci so zúžením na fyzické osoby. Do vydržacej doby sa započítavala aj doba pred účinnosťou zmeny zákona t. j. pred 1. aprílom 1983, avšak k jej uplynutiu nedošlo skôr ako po 1 roku od nadobudnutia účinnosti. Ku kvalifikovanému plynutiu teda dochádzalo aj v čase, kedy vydržanie zo zákona nebolo možné. V zmysle súčasnej právnej úpravy vydržania účinnej od 1. januára 1992 platí, že do vydržacej doby možno započítať aj dobu držby uskutočňovanú pred 1. januárom 1992 a to dokonca aj k veciam, ktoré nemohli byť predmetom vydržania pred týmto dátumom (napr. pozemok v socialistickom vlastníctve). Z uvedeného vyplýva, že je síce pravdou, že v prípade žalobcu nedošlo k vydržaniu za účinnosti tzv. stredného občianskeho zákonníka do 31. marca 1964 a v období od 1. apríla 1964 do 31. decembra 1991 vydržanie v jeho prípade nebolo možné, vydržacia doba však neustále plynula a k vydržaniu došlo uplynutím vydržacej doby a to najskôr v okamihu účinnosti novely občianskeho zákonníka k 1. januáru 1992. Žalobca, resp. jeho právny predchodca, vstúpil do držby sporných parciel a začal sa správať ako ich vlastník najneskôr v okamihu, keď požiadal o vydanie rozhodnutia o prípustnosti stavby (stavebné povolenie), ktoré v zmysle tohto rozhodnutia učinil už 22.11.1960, v okamihu vydania tohto rozhodnutia dňa 17.07. 1961, ako aj v čase, kedy došlo k odovzdaniu predmetného staveniska dňa 16.08.1961, kedy s nehnuteľnosťami najneskôr nakladal ako oprávnený držiteľ, či už z titulu vyvlastnenia alebo z titulu presvedčenia o tom, že jeho držba školského areálu, v ktorom vybuduje školu a jej príslušenstvo, je oprávnená. Od tohto okamihu do 1. januára 1992 uplynulo 32 rokov. Žalobca v podanej žalobe súdu predložil letecké snímky z roku 1969 (č. I. 82 spisu), z ktorých vyplýva stav školy a školského areálu v predmetnom období, ako aj ich využitie školou, pre účely spojené s výchovou a voľnočasovými aktivitami detí a to v rozsahu celého školského areálu. Uvedené skutočnosti boli rovnako preukázané výsluchmi v zásade všetkých svedkov, ktorí sa vždy vyjadrovali k dobe svojho pôsobenia na ZŠ v Bánovej, resp. v dobe, kedy bývali v Bánovej, predovšetkým v tesnej blízkosti základnej školy. Z výsluchu svedka O. J. vyplynulo, že vedľa školy v Bánovej, tzv. učňovskej, bolo vybudované športové ihrisko, ktoré bolo využívané žiakmi ZŠ Bánová cca do roku 1975. Športové ihrisko využívali žiaci školy, chodili tam behávať a hrať sa, po roku 1975 boli v zradu políčka, kde žiaci sadili zeleninu. Na pozemku školy stálo hokejové ihrisko, ktoré bolo osvetlené, s betónovou plochou. Z výsluchu svedka A. O. vyplynulo, že v rámci školského areálu boli dve školy, pričom pri školách boli zariadenia určené na telovýchovu, v zadnej časti boli záhradky na poľné práce. V školskom areály bolo vybudované hokejové ihrisko s mantinelmi a osvetlením, umiestnené za učňovskou školou, bola tam vybudovaná ďalšia športová časť, kde sa hrávala hádzaná alebo futbal. Na ihrisku bola aj zatravnená plocha využívaná žiakmi ZŠ. Areál začal upadať okolo roku 1990. Celý areál sa využíval na športové účely. Z výsluchu svedkyne T. E. vyplynulo, že školský areál videla denno-denne, chodila sa naň korčuľovať na obetónovaný areál a to aj počas strednej školy, takto využívala areál až do cca roku 1969-1970. V školskom areáli bola aj v roku 1982 vybetónovaná plocha, chodila tam jej dcéra. Z čestného vyhlásenia p. O. B. (č. I. 93 spisu) vyplynulo, že základná škola Bánová disponovala svojim futbalovým ihriskom a klziskom, ktoré sa zrušilo a začalo sa následne s výstavbou nového ihriska aj s atletickou dráhou a to v rokoch 1966 – 1968. K tomu súd uvádza, že v konaní nebolo nesporne preukázané, že v priebehu celej doby užívania školského areálu bol školský areál oplotený, avšak z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že predmetný školský areál bol reálne užívaný deťmi, pre účely spojenými so školskými a mimoškolskými aktivitami a to v rozsahu, v ktorom bol školský

areál v niektorých obdobiach preukázateľne oplotený. Svedkovia potvrdili, že predmetný areál sa užíval nesporne reálne desiatky rokov. Z výsluchu svedka A. O. vyplynulo, že okolo roku 1990 začal školský areál upadať, okolo roku 2000 bola zadná časť školského areálu viac zanedbaná, pričom svedkyňa T. E. uviedla, že na školskom areáli trénoval aj jej manžel futbalistov – dorastencov a to celé 90-te roky, k tomu je potom nutné uviesť, že pokiaľ aj po tomto období už bola na školskom areáli iba zatrávnená plocha, neznamená to, že ani v tomto období sa areál vôbec nevyužíval. Školský areál je totiž možné žiakmi užívať i pre prípad, že je na ňom „iba“ zatrávnená plocha. Medzi stranami bolo sporné, či boli pozemky oplotené nepretržite, súdu sa však javí minimálne svedecká výpoveď p. T. E., ktorá vo vzťahu k oploteniu uviedla, že areál bol najmenej v období od roku 1976, kedy okolo neho chodila denne k stavbe domu v blízkosti školy a ešte v čase roku 1981, kedy chodila okolo oplotenia do školy so svojou dcérou ako vierohodná, pretože svedkyňa jednoznačne uviedla podoprela svoje tvrdenia o konkrétne vnímania, s ktorými si oplotenie spája (keby nebolo oplotenie, šla by do školy s dcérou „križom“ cez pozemky a nemusela by predsa chodiť dookola celého areálu). Pokiaľ jednotliví svedkovia uvádzali iné doby, kedy využívali školský areál, k tomu súd uvádza, že je prirodzené, že sa vyjadrovali k dobe, kedy oni sami využívali školský areál, neznamená to však bez ďalšieho, že iní svedkovia, iní žiaci, nemohli školský areál využívať aj neskôr. Súd má teda za to, že sporné pozemky nachádzajúce sa v areály školy boli počnúc rokom 1960 v držbe a riadne užívané žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, pre účely spojené s výchovou a voľnočasovými aktivitami školskej mládeže a to v rozsahu celého areálu školy, ktorý je totožný s úradne schváleným zastavovacím plánom, ktorý tvoril podklad pre vydanie Rozhodnutia o prípustnosti stavby zo dňa 17. júla 1961, ktorý stanovil realizáciu stavby 9/18 tr. školy na pozemkoch schváleného stavebného obvodu.

108. Pokiaľ žalovaní poukazujú na rozhodnutie Okresného úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva vo veci štatutárnych nárokov č. 99/044777/OÚ-OPPLH/SM zo dňa 20.12.1999, kde v časti III. odst. 1 je uvedené, že oprávnené osoby nespĺňajú podmienky § 6 zákona (zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku právní predchodcovia žiadali o prinavrátanie vlastníckych práv k pozemkom parc. č. 150 a 151) a preto sa im nepriznáva vlastnícke právo ani nárok na náhradu nehnuteľnosti v katastrálnom území vo vzťahu k futbalovému ihrisku (č. I. 288 spisu), k tomu súd uvádza, že aj v tomto konaní bolo preukázané, že žalobca nedisponuje vyvlastňovacím rozhodnutím k sporným nehnuteľnostiam, preto ani Okresný úrad v Žiline nemohol konštatovať priznanie vlastníckeho práva bez doloženého vlastníckeho titulu. Zároveň však súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaní, resp. ich právní predchodcovia sami boli toho názoru, že nie sú vlastníckymi aj sporných pozemkov, keď si uplatnili reštitučné nároky ku všetkým pozemkom a mali za to, že žalobca je vlastníkom všetkých uvedených parciel.

109. Žalovaní v konaní uviedli, že pôvodné pozemky v katastrálnom území H. vedené v pozemkovej knihe pod č. PKN 150 a 151 užívali ich predkovia na poľnohospodársku činnosť na užívanie rodín. Následne napriek tejto skutočnosti niektoré časti pôvodných PKN previedli na žalobcu z dôvodu, že „uznali“ jeho vlastnícke právo k novovytvorených pozemkom, ktoré v časti boli vytvorené z PKN č. 150 a 151. Ďalej žalovaní v konaní nijakým spôsobom nepreukázali, napriek spornosti týchto tvrdení, pravdivosť tvrdení, že ich predkovia skutočne v rozhodnom čase užívali sporné pozemky na poľnohospodársku činnosť. V konaní z nijakých skutočností nevyplýva, že by pozemky, ktoré sa preukázateľne nachádzali v školskom areáli by boli užívané v rozhodnom období na reálnu poľnohospodársku činnosť. Pokiaľ bolo v konaní preukázané, že zadná časť školského areálu bola v časti využívaná žiakmi ZŠ Bánová na výsadzbu (spojenú s edukačnou činnosťou), súd takúto činnosť nepovažuje za poľnohospodársku a už vôbec nie využívanú predkami žalovaných.

110. Pokiaľ žalovaní v konaní poukazujú na tú skutočnosť, že právní predchodcovia žalovaných žiadali o prinavrátanie vlastníckych práv k pozemkom parc. č. 150 a 151, prostredníctvom SPF im boli pridelené náhradné pozemky v W. W., avšak v časti školského areálu im bola žiadosť zamietnutá z dôvodu, že tieto pozemky neprešli do vlastníctva štátu, k tomu súd uvádza tak, ako už uviedol vyššie, že žalobca nedisponoval rozhodnutím o svojom vlastníctve, ktoré písomné rozhodnutie o odobrání vlastníckych práv by mohlo byť predpokladom pre prinavrátanie vlastníckych práv. Preto je v takomto prípade očakávateľné zamietnutie žiadosti, keď nebolo preukázané existujúcim vlastníckym titulom (ako súd už v tomto rozhodnutí konštatoval), že došlo k zmene vlastníctva k pozemkom. Avšak to neznamená, že žalobca, resp. jeho právnym predchodca bol s takýmito skutočnosťami uzročený. Jednalo sa o skutočnosti preukazované a oznamované vo vzťahu k žalovaným a to vo vzťahu k roku 1999 (rozhodnutie na č. I. 94 a násl. spisu).

111. Rovnako vo vzťahu k tej skutočnosti, že dňa 10.07.2014 Mestský úrad v Žiline zaslal žalovaným výzvu na udržiavanie a pravidelné kosenie žalovanými sporných pozemkov nepredznamenáva tú skutočnosť, že by sa žalobca nestal vlastníkom sporných nehnuteľností. K tomu súd uvádza, že má za to, že zo strany mesta dochádza (ako na to poukázal žalobca) k zasielaniu takýchto výziev automaticky evidovaným vlastníkom (vyhotovovaný niektorým zamestnancom mesta, podpísaný k tomu oprávnenou osobou), čo však bez ďalšieho neznamena, že takto evidovaný vlastník je skutočným vlastníkom nehnuteľností. Mesto v takýchto prípadoch vychádza z evidenčných zápisov, ako tomu bolo pravdepodobne aj v spornom prípade.

112. V zmysle ustanovenia § 79I ods. 2 katastrálneho zákona, k zmluve, verejnej listine alebo k inej listine o právach k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli reálnym rozdelením alebo zlúčením nehnuteľností, k zmluve, verejnej listine alebo k inej listine o vecnom bremene k časti nehnuteľnosti alebo k zápisu údajov podľa § 46 ods. 2 až 4, 6 až 8 je potrebné pripojiť aj geometrický plán, ak bol geometrický plán úradne overený do 30. septembra 2018. Napriek uvedenému zákonnému ustanoveniu súd výrokmi nevysslovil, že geometrický plán A. R. T. č. 48234494-22/2021 žurnalizovaný na č. I. 188 a násl. spisu je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku a to z toho dôvodu, že predmetný geometrický plán je už na základe dohody strán sporu zapísaný v katastri nehnuteľností, čo vyplýva z aktuálnych listov vlastníctva č.XXXX P. XXXX pre katastrálne územie H..

113. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu v časti, v ktorej žalobca zobral žalobný návrh späť, výrokmi I. a II. tohto rozsudku zastavil. Súd ďalej v časti určenia spoluvlastníckeho podielu 3/8-in ako súčtu podielov žalovaných 1/ a 2/ evidovaných k pozemku zapísanému na LV č. XXXX a v časti určenia spoluvlastníckeho podielu 1-ica ako súčtu podielov žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ k pozemku zapísanému na LV č. XXXX (parcela registra CKN č. 511/26) vyhovel tak ako je uvedené vo výrokoch III. a V. rozsudku. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa spoluvlastníckych podielov 5/8-in k pozemku zapísanému na LV č. XXXX a spoluvlastníckych podielov 1-ice k pozemku zapísanému na LV č. XXXX v prospech žalobcu výrokmi IV. a VI. súd žalobu zamietol. K tomu súd uvádza, že z predmetných listov vlastníctva vyplýva spoluvlastnícky podiel žalobcu v zamietajúcej časti. Na požadovanom určení vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva k týmto spoluvlastníckym podielom nebol daný naliehavý právny záujem, keďže žalobca už v katastri nehnuteľností ako vlastník v uvedených podieloch je evidovaný a tento stav nebol ku dňu rozhodnutia súdu v tejto časti spochybňovaný, čiže hodnoverný. Pokiaľ by súd určil, že žalobca je spoluvlastníkom tých častí novovytvorených pozemkov, pri ktorých je ako vlastník v katastri nehnuteľností už zapísaný, takéto výroky rozsudku súdu by boli nevykonateľné, keďže by na základe takýchto výrokov bolo duplicitne určené vlastníctvo žalobcu k tým spoluvlastníckym podielom, ku ktorým je už v katastri nehnuteľností zapísaný. Súd konštatuje, že účelom žaloby o určenie, či tu právo je, alebo nie je (podľa § 137 písm. c) CSP) nie je dosiahnuť zápis údajov v geometrickom pláne do katastra nehnuteľností, ale usporiadať právne vzťahy tam, kde je postavenie strán sporu neisté. V predmetnom prípade sa vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom k novovytvoreným nehnuteľnostiam vytvoreným z pôvodných pozemkov zapísaných v súčasnosti na príslušných listoch vlastníctva o neisté právne postavenie žalobcu nejedná, keďže zápisy v katastri nehnuteľností svedčia v prospech jeho spoluvlastníckych práv.

114. Súd považuje za potrebné uviesť, že súd v konaní prihliadal iba na relevantné skutočnosti, t.j. vyhodnocoval či došlo k vzniku vlastníckeho práva žalobcu vo vzťahu k sporným pozemkom. Súd z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania vykonával dokazovanie vo vzťahu k parcelám, ktoré sú predmetom sporu (511/26, 211/27), ktoré predložené listinné dôkazy považoval na preukázanie nároku žalobcu za dostačujúce.

115. Súd rovnako považuje za potrebné vyjadriť sa k skutočnostiam uvádzaným žalovanými vo svojej záverečnej reči prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, keď uviedli, že súd v priebehu konania poukázal na rozsudok tunajšieho súdu, sp. zn. 46C/19/2020, čo „u žalovaných vyvolalo pochybnosť o rozhodovaní súdu“.

116. Podľa článku 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

117. K zmieneným záverom žalovaných súd poukazuje na opakovane vyslovené právne závery Ústavného súdu SR, ktorý v náleze, č. k. IV. ÚS 499/2011-25 zo dňa z 22.11.2011, uviedol, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Vo svojom ďalšom rozhodnutí, sp. zn. III. ÚS 275/2018 zo dňa 25.06.2019 Ústavný súd uviedol, že princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje princíp právnej istoty. Ústavný súd SR opakovane uvádza, že napriek skutočnosti, že v právnom poriadku Slovenskej republiky rozhodnutia všeobecných súdov vo veci samej nezaväzujú ostatných sudcov rozhodnúť analogicky v podobných prípadoch, taká situácia, keď súdy v druhovo rovnakej veci rozhodujú protichodným spôsobom, podkopáva efektívnosť fungovania systému spravodlivosti a neguje jeho elementárny princíp a základný predpoklad, ktorým je požiadavka, aby sa o rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom (nálež Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 49/06 zo dňa 14.09.2006). Potom súd považuje za správny taký postup súdu, ktorý je v súlade s opakovaným právnym názorom Ústavného súdu SR a žalovaných upozornil na rozhodnutie vydané v konaní, ktorého účastníkom neboli, v ktorom na tunajšom súde bola riešená skutkovo obdobná otázka a to aj s poukazom na čl. 7 ods. 2 CSP.

118. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09) základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

119. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

120. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

121. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

122. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

123. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

124. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

125. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil nárok na náhradu trov konania. Následne v späťvzatí časti žaloby uviedol, že si neuplatňuje náhradu trov konania v časti, v ktorej berie žalobu späť z dôvodu, že medzi stranami došlo k vzájomnej dohode.

126. Vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania v časti, v ktorej súd konanie zastavil, pri aplikácii § 256 ods. 1 CSP, vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi. Žalobca však tak, ako je uvedené vyššie, žiadal, aby mu súd náhradu trov konania v tejto časti nepriznal. Preto súd ustálil, že v tejto časti je namieste aplikácia § 257 CSP, podľa ktorej súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Za dôvody hodné osobitného zreteľa je v predmetnom prípade potrebné považovať uzatvorenie dohody, na základe ktorej žalobca žiadal, aby mu súd trovy konania v zastavenej časti nepriznal. Preto súd napriek § 256 ods. 1 CSP, keď procesný úspech v zastavenej časti je nutné priznať žalobcovi (keďže žalobu v uvedenej časti podal dôvodne a žalovaní priznali žalobcovi jeho uplatnený nárok), keď žalovaní procesne zavinili zastavenie konania, rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP, § 257 CSP. Totiž platí, že súd rozhoduje o náhrade trov konania v zmysle zmienených zákonných ustanovení automaticky, pokiaľ zistí, že strane v konaní trovy vznikli (keď v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR súd náhradu trov konania neprizná, ak v konaní úspešnej strane nevznikli). Podmienkou rozhodovania o náhrade trov konania potom nie je jej samotné uplatnenie stranou. V predmetnom prípade súd však s poukazom na návrh strany, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania súd ustálil, že v tejto časti je namieste aplikácia § 257 CSP tak, ako je uvedené vyššie.

127. Vo vzťahu k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania pri rozhodovaní vo veci samej podľa úspechu vo veci súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal zo skutočnosti, že súd žalobe v časti vyhovel a v časti žalobu zamietol. Žalobca bol úspešný v časti výrokov III. a V., t.j. v rozsahu 2 požadovaných nárokov po čiastočnom späťvzati a neúspešný v časti výrokov IV. a VI., t.j. v rozsahu 2 požadovaných nárokov po čiastočnom späťvzati. Súd potom pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaných počítal ako 50 % a 50 %, keďže žaloba bola vo vzťahu k tým istým pozemkom zamietnutá a zároveň jej bolo aj vyhovené, avšak vždy k iným spoluvlastníckym podielom.

128. Súd preto výrokom o náhrade trov konania s poukazom na vyššie zmienené skutočnosti rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku súdu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).